

GÖTATRÄNGAREN

Tidning för Göta Trängregemente och Kamratförening

40 kr

Februari

2007

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Göta Trängregemente och dess kamratföreningar.

Adress: T2, Box 602, 541 29 SKÖVDE. Tel 0500-46 50 00.

E-post: gotatrangaren@telia.com

Postgiro 9 58 82-7

Redaktör: Ulf Floberg

Ansvarig utgivare: Regementschefen

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1	Chefen har ordet	26	Regementets dag 2006
3	Från Redaktören	28	Inbjudan till trängmästerskap i golf
4	Från Personalavdelningen	28	Elden och dess effekter
5	Vi gratulerar!	29	Guld till Team Culinar
6	Läget på Utbildningsbataljonen	29	MC-utbildning
7	Eskort övar strid	30	Inför julen
8	T 2 bidrag till Nordic Battlegroup	31	Jullunchen 2006
10	Tillpassningskontroll	32	Kamratföreningens årsmöte 2006
11	Med fokus på framtiden	33	30-årsjubileum av muck
15	In Memoriam, Lars Halvar Skeppstedt	34	Träff med Tp-plut från FN-bat 64M
16	Logistikskolan	36	Inbjudan till Kamratföreningens resa våren 2007
16	FM Motorskola	37	Garnisonsmuseet informerar
18	Värnplikten på T 2	38	Kamratföreningarna i samverkan i nya Trängregementet
19	Ett steg närmare officer	40	Trafikdirigering
20	Kosovo - avståndsvackert och närfult	40	Ny SIB-anläggning
22	Goa gubbar	41	Minnen från förr
24	Skyttet sedan sist	44	Beredskapsövning Dagny

Omslagsbilder

Framsida: Eva Nilsson

Baksida: Eva Nilsson

Redaktionen har under året bestått av:

Ulf Floberg

(Redaktör)

Eva Nilsson

Bilderna i tidningen är tagna av Ulf Floberg och Eva Nilsson om inget annat anges.

Chefen har ordet

Krister Edvardson

Det nya Trängregementet

Under 2005 genomförde regementet en utredning i syfte att föreslå hur T 2 skulle kunna utvecklas till ett försvarsmaktsgemensamt regemente. Slutredovisning genomfördes tidigt 2006.

Utredningen lämnade följande förslag:

- Underhållsskolan skall flyttas så att officersutbildning samordnas i en skola vid regementet (Underhållsskolan, Motorskolan och utbildningen inom kommunikationstjänst.) Motivet för förslaget är att officersutbildningen är motorn i förändringsverksamheten och genom kopplingen till förbands- och utvecklingsverksamhet vid det försvarsmaktsgemensamma regementet kan goda utbildningsresultat nås.
- Utveckling av nya logistikbataljoner som kan verka på taktisk/operativ nivå och som kan understödja förband ur alla försvarsgrenar. Detta är en nödvändighet eftersom motsvarande förband har avvecklats i de andra försvarsgrenarna.
- Att regementet får i uppgift att ansvara för att organisera övningsverksamheten på logistikområdet inom alla försvarsgrenar. Det säkerställer att erfarenheter kan dras och överföras från/till alla försvarsgrenar samt att ett gemensamt logistiksystem kan utvecklas för försvarsmakten.
- Att regementet skulle få ett utvecklingsansvar för materiel som används på markarenan, vilket innebär att försvarsgrensspecifika lösningar kan undvikas och ett gemensamt system utvecklas.

- Vid regementet skall en reducerad logistikgrupp utbildas i samma utbildningsalternativ som marinens och flygvapnets förband. Detta för att hela logistikkedjan, under grundutbildningen, skall kunna övas för såväl nationella som internationella operationer.
- Att centraliserad utbildning av vissa värnpliktsgrupper skall genomföras vid regementet för att sänka utbildningskostnaderna och öka kvalitén.

Högkvarteret lämnade i augusti in en skrivelse till Försvarsdepartementet där man angav regementets verksamhetsområden, vilka överensstämmer med vad som föreslås i utredningen, samt att man kommer att benämna det gemensamma regementet för Trängregementet. Regementet är organiserat från 2007-01-01.

HKV har fattat beslut om att skoldelarna i Halmstad skall flyttas till Skövde. Flytten skall vara klar sommaren 2007, så att verksamhet kan påbörjas under hösten. Dessutom kommer Chefen för Sjöstridsskolan i Karlskrona att lyda under chefen för Trängregementet vad avser fackmässig inriktning av intendenturutbildningen.

Vi har även fått beslut om att utveckla logistikbataljoner som kan understödja stridsgrupper om 5000 man. Dessa kan vara sammansatta av förband ur alla försvarsgrenar. Del av logistikbataljonen (logistikgrupp) skall kunna understödja en stridsgrupp om 1500 man, även den sammansatt av enheter från alla försvarsgrenarna.

Beslut om utvecklings- och övningsansvar har vi inte fått ännu, men min bedömning är att det bara är en tidsfråga innan vi får uppgifterna. I praktiken arbetar vi som om vi har uppgifterna. Dessa beslut är för regementets del bra – det ger oss en klar och tydlig målbild att utveckla regementet mot.

Fortsättning på nästa sida

LogBat/ny

Vi arbetar nu med att utveckla LogBat/ny. Grundkonceptet är att den skall bestå av ett ledningskompani och tre logistikgrupper. Ledningskompaniet och två logistikgrupper utbildas tillsammans. Den 3:e logistikgruppen skall utbildas i samma utbildningsalternativ som marinen och flygvapnet. Utbildning av den 3:e logistikgruppen kan vi påbörja tidigast 2009, eftersom alla försvarsgrenar ligger i samma utbildningsrytm under 2008. Möjligheter att genomföra centraliserad utbildning bedömer vi dröjer till 2009.

Överföring av bränsle från markbunden cistern
Foto: Internet

Logistikenheter till Nordic Battlegroup, NBG

Arbetet med att organisera logistikförbanden till den EU-stridsgrupp som Sverige har huvudansvaret för och sätter upp tillsammans med Norge, Finland och Estland, fortsätter. Befäl har rekryterats till Logistikgruppen, Movconplutonen och Kirurgitropen, totalt är det ca 25 yrkesofficerare och ett 10-tal reservofficerare. Vi har redan fått in mellan 350 och 400 ansökningar från veteraner. Under vecka 712/713 bemannas förbanden med soldater och gruppchefer.

Ledningen i logistikenheten har kaderorganiserats och genomför egen utbildning samt stabstjänstövningar. Förberedelserna går bra. Det finns dock ett orosmoln; kommer den nya materiel som beställts att kunna levereras i tid?

Logikenheten kommer att organiseras till sommaren och genomföra utbildning under hösten 2007, för att från 2008-01-01 stå i beredskap

för nationella och internationella insatser. Avsikten är att man skall stå i beredskap så att verksamhet kan påbörjas snabbt (inom 10 dagar) utanför Sverige. Denna höga beredskap skall man upprätthålla till 2008-06-30. Om förbandet inte blivit insatt, är avsikten att man skall kunna använda förbandet i någon av de nu pågående operationerna. Det innebär att vi kommer att ha ett beredskapsförband om ca 270 personer vid Trängregementet från sommaren 2007 till sommaren 2008. Det var länge sedan vi hade så stora förband i beredskap.

Samarbete emellan kamratföreningarna

Även under "Vägen framåt" måste man tänka på var man kommer ifrån och vårda sin historia. Ett arbete med att samordna kamratföreningarna från alla trängregementena och Trängklubben, har på ett bra sätt genomförts under förra chefen T 2, överste Nils Smiths, ledning. Ett av resultaten är att detta är det sista numret av Götaträngaren. Nästa nummer av tidningen kommer sannolikt att heta "Trängaren". Den nya tidningen kommer att bestå av två delar; en del som beskriver verksamheten vid trängregementet och en del som kamratföreningarna disponerar.

Det finns historia att vårda, beskriva och dokumentera. Allt från personhistoria till vilken verksamhet som genomfördes under slutskedet av kalla kriget till dagens situation. Dessutom firar trängtrupperna 125-årsjubileum 2010. Det finns möjlighet för medlemmar i kamratföreningarna att engagera sig med att dokumentera trängens historia.

Trängregementets fana

Från Redaktören

Ulf Floberg

Käre läsare!

Flera gånger tidigare har jag skrivit att "det händer så mycket nu". Men denna gång vill jag påstå att det händer jättemycket. Du, som normalt bara bläddrar förbi redaktörens rader, kommer kanske att bläddra tillbaka i tidningen och undra vad det är som egentligen händer?

Det mest slående är väl att Göta trängregemente gick ur tiden vid årsskiftet, men återuppstod samtidigt i en ny skepnad, nämligen som Trängregementet. Namnet är nytt och många nya uppgifter tillkommer också, samtidigt som gamla traditioner bevaras och förstärks. Trängregementet har fått klarare uppgifter i att också bevara traditioner från de andra, före detta, trängregementena. Detta arbete har på Regementschefens initiativ intensifierats och resultatet har bland annat blivit att en "paraplyorganisation", som skall företräda de fyra gamla trängregementenas kamratföreningar samt även Trängklubben, har tillsatts. Tidigare Regementschefen vid T 2, Nils Smith, är utsedd som ordförande för arbetsgruppen som skall påbörja samordningen.

I och med regementets namnändring och nya inriktning går också tidningen Götaträngaren på sätt och vis i graven, men även den återuppstår igen under nytt namn. (Inget får ju heta något med "Göta-" ingående nu längre.) Denna tidning är alltså den sista *Götaträngaren*, men skriften som sådan kommer att utges som vanligt även fortsättningsvis, dock med några väsentliga ändringar.

Från och med det nummer som utkommer till sommaren, skall Trängregementet ansvara för halva tidningen. Den andra halvan skall de fyra kamratföreningarna samt Trängklubben ansvara för. I och med denna förändring kommer regementet till tals på ett tydligare sätt, och även kamratföreningarna får en bättre möjlighet att profilera sig och att nå ut till alla medlemmar runt om i landet. Jag hoppas att detta skall leda till en bättre tidning och till att kamratföreningarna mera närmar sig varandra på olika sätt. Detta måste vara en utveckling i rätt riktning.

Regementets Informationsavdelning, läs Eva Nilsson, övertar ansvaret som huvudredaktör från och med nästa tidning och jag är övertygad om att hon kommer att sköta detta på ett alldeles utmärkt sätt. Självt skall jag, i alla fall så länge jag har kamratföreningarnas mandat, försöka att bevaka deras intressen i tidningarna. Det blir ju också ett grannlagt arbete med de fyra kamratföreningarna och Trängklubben berörda. Spännande och inspirerande tycker jag. Vi har redan etablerat kontakter föreningarna emellan.

Som avgående redaktör vill jag då naturligtvis tacka alla er som på olika sätt ställt upp och hjälpt mig i mitt arbete med tidningen. Stort tack till er som har bidragit med berättelser, bilder och annat material som gjort tidningen läsvärd. Nu när jag blickar bakåt är det mest bestående minnet att jag fått vara med om att utveckla tidningen till helt i färg. Jag kommer också att minnas alla de fina kontakter jag genom åren har fått med såväl yngre som äldre trängare. Kontakter som jag hoppas kan utvecklas ännu mer i den nya roll jag nu ikläder mig. Som sagt, det händer mycket nu...

Avslutar med att åter tacka för förtroendet under de gångna åren och jag önskar självklart den nya redaktören, Eva Nilsson, varmt lycka till i arbetet. Jag hoppas att vårt goda samarbete kommer att bestå även i de kommande numren av denna tidning.

Kamratföreningens pg
9 58 82-7

Göta trängregemente

Ny personal till T 2

Carina Carlsson

Under hösten 2006 har T 2 hemställt om att få anställa fler yrkesofficerare för att fylla upp de vakanser som finns på förbandet. HKV har därför tagit beslut om att T 2 skall få anställa 15 yrkesofficerare. En rekryteringsprocess startade i oktober 2006.

Till Utvecklingsenheten har anställts en handläggare för publikationer/läromedel. Hans namn är Artur Szulc och han kommer närmast från en lärartjänst på Ållebergsgymnasiet i Falköping. Artur ska ansvara för sammanställning och produktion av handböcker och läromedel.

T 2 personal i Utlandsstyrkan

Carina Carlsson

Personal från T 2 är efterfrågade till Utlandsstyrkan. Många viktiga och betydelsefulla erfarenheter tillförs regementet genom internationella insatser. Under hösten och vintern ingår följande personer i utlandsstyrkan.

Övlt Anders Eriksson	FS13 Afghanistan
Kn Fredrik Cederholm	FS13 Afghanistan
Lt Gustaf Wettergren	FS12 Afghanistan
Fk Fredrik Hasselberg	FS12 Afghanistan
Lt Mattias Palmér	KS15 Kosovo
Lt Lars-Erik Lindblad	KS14 Kosovo
Lt Björn Andersson	KS14 Kosovo
Fk John Olsson	KS14 Kosovo
Fk Tomas Niska	KS14 Kosovo

Reservofficersinformation

Peter Dahlqvist

Nu skall alla som har en befattning i insatsorganisationen ha fått ny krigsplaceringsorder. Informationsbrev från krigsförbandscheferna är nu utskickade eller på väg ut.

RO som är placerade i "Movconspåret" har under två dagar varit inkallade till planerings- och infomöte på T 2 med anledning av den förestående omorganisationen. De gamla transportledningsgrupperna försvinner och istället organiseras movconplutoner. Personal tas ur transportledningsgrupperna. Om det blir någon mera "allmän" RO-träff 2007, så kommer den att genomföras under hösten.

Vad gäller nivåhöjande utbildning så finns det inte några styrningar vad avser tilldelning av platser, tider med mera. Så fort vi får den informationen, kommer jag att lägga ut den på hemsidan. Den nya adressen är www.trangreg.mil.se

I övrigt pågår rekrytering till Nordic Battlegroup (NBG) som är en del av EU snabbinsatsförmåga. T 2 bidrar med en Logistikenhet (225 pers), en Kirurgtropp (27 pers) samt en Movconpluton (50 pers). Huvuduppgiften är att understödja NBG med förnödenhetsförsörjning och teknisk tjänst.

Intresserad av utlandstjänstgöring? Kontakta då kn Per Uggla, 0500-46 51 38. Jag, Peter Dahlqvist, finns kvar på 0500-46 52 06 alt peter.dahlqvist@mil.se

RO som avtackades vid Regementets dag

Vi gratulerar!

Under perioden 2007-01-01 till 2007-07-31 firar nedanstående personer högtidsdag:

Anställda och RO

50 år

RO Claes G Christenson	14 feb
RO Tony R Johansson	16 feb
RO Bo Edenholm	7 mars
RO Mats Mårtensson	9 mars
RO Jan Björfeldt	17 mars
RO Lars Sahlén	27 mars
Kn Stefan Ekroth	17 april
Kn Håkan Lewenstedt	25 april
RO Jörgen Wikner	20 maj
RO Peter Svensson	12 juni
RO Erik Bäckström	30 juni
RO Bengt Hägg	10 juli

60 år

RO Håkan Nyström	9 jan
RO Klaes-Göran Dahlqvist	15 feb
RO Johnny Asp	5 mars
Mj Roland Pekkari	6 maj

Kamratföreningens medlemmar

50 år

Örjan Odén	22 april
Stellan Wihlstrand	13 maj

60 år

Bo Skoogsberg	4 jan
Lennart Pettersson	23 mars
Erik Indebetou	14 april
Håkan Rapp	3 juni

70 år

Kjell-Åke Magnusson	12 jan
Thore Edqvist	17 jan
Jan-Erik Eng	18 april
Leif Andersson	3 juni
Jan-Erik Thunberg	7 juni

Uppvaktning från Trängregementet
sker endast till anställd personal
på 50-årsdagen.

75 år

Harry Edsberg	15 jan
Per Gunnarsson	19 feb
Mona Sveide	5 april
Arne Henriksson	19 april
Bengt Larsson	26 april
Bengt Karlsson	27 april
Sten Carlsson	15 maj
Stig Carlsson	2 juli

80 år

Carl-Einar Lundänge	8 feb
Jonas Bolin	18 mars
Gunnar Strandborg	26 mars
Lennart Norén	2 april
Gunnar Gunnarsson	13 maj
Carl-Gustav Sirestam	6 juni
Åke Grahn	23 juni
Rune Myhrberg	22 juli
Kjell Persson	30 juli

85 år

Sven-Magnus Wallin	10 jan
Åke Wikner	12 jan
Lars Skoglund	2 feb
Martin Ingbert	24 feb
Ingemar Håkansson	20 mar
Olle Larsson	26 juni

90 år

Carl-Eric Engström	28 jan
Sten Kjellstrand	20 april

Läget på Utbildningsbataljonen

Johan Hansson, chef Utbildningsbataljonen

Måndagen den 31 juli ryckte 615 värnpliktiga in till T 2. Huvuddelen av dem hade besökt regementet tidigare vid de besöksdagar som man bjöds in till i maj månad. Besökshelgen torde medverkat till att inryckning – trots det stora antalet inryckande samma dag – gick mycket bra. Inryckningen var också bra planlagd av kompanichefer och bataljonsstab.

Den grundläggande värnpliktsutbildningen är som bekant numera elva månader lång och indelad i två terminer för samtliga värnpliktskategorier. De gångna fem månaderna har präglats av två huvudsakliga teman; grundläggande soldatutbildning (GSU), som fått betydligt större utrymme, och motortjänst. GSU har genomförts enligt den givna utbildningsplanen (FSS-06) och omfattar ca 15 veckors utbildning. Denna utbildning har saxats med motortjänst under hösten för många av träningsoldaterna.

För att kunna driva igenom utbildningen med bataljonens stora antal av lastbilsförare tvingades vi påbörja lastbilsutbildning redan tredje veckan efter inryckning. Den stora utmaningen har här varit att få truppchefen och motorinstruktörerna att räkna till både motortjänst och GSU samtidigt. För att lösa uppgiften har vi lånat in personal från såväl frivilligförsvaret (SKBR och FvRF) samt från andra förband. Särskilt svårt har det varit att driva utbildningstäten med våra tio pansarterrängbilar, (Patgb203). Dock lyckades vi slutföra även denna efter tio veckor med stöd från Luftstridsskolan och Lt Ljungtoft (fd I 5).

När det gäller övningsverksamheten så genomförde samtliga kompanier ganska omgående en fältvaneövning. Därutöver har kompanierna genomfört 1-2 kompaniövningar för att öva upp fältrutiner samt stridsförmåga. Samtliga kompanier har inom ramen för dessa kompaniövningar genomfört stridsutbildning med skarp ammunition vid Villingsbergs skjutfält alternativt vid

skjutfältet i Horrsjön (N Karlstad). Bataljonens värnpliktiga har därmed uppövat en god förmåga avseende strid och skarpskjutning med eldhandvapen och pansarskott, samt i viss mån kulspruta.

För att få bättre balans inom bataljonen och dess kompanier och plutoner tog vi under våren 2006 ett rejält omplaneringsgrepp varvid vi skapade en ny pluton vid 4. Komp; Närskyddsplutonen. Plutonen på knappt 40 vpl byggdes främst upp kring dugliga underhållssoldater från såväl 2. som 3. och 4. Komp. Närskyddsplutonen kommer därmed att bli en viktig del i bataljonens andra logistikgrupp NQ, där den till del skall kunna verka i samma roll som första logistikgrupps Eskortpluton, dock utan Patgb 203.

När det gäller befattningsutbildning så har 4. Komp under hösten skickat ett knappt 30-tal sjukvårdssoldater till Försvarets sjukvårdscentrum i Göteborg. Där bedrivs en akademisk 10-poängs utbildning fram till vecka 703. En mindre personalstyrka från 4. Komp har funnits på plats över tiden.

Även 3. Komp har skickat ett antal soldater ur Teknisk pluton på centraliserad utbildning, dels till Försvarets Tekniska Skola (FMTS) i Halmstad och dels till Mekskolan på P 4. Dessa är åter vid T 2 först i mars månad.

Regementschefen visiterar förbandet

Under januari och februari kommer GSU och befattningsutbildningen att gå in i sitt slutskede, så att vi i vecka 710 kan starta den första for-

mella bataljonsövningen i närområdet. Vecka 713-14 genomför vi bataljonsövning två med enklare understödsmoment mot bl a P 4.

Därefter väntar ledighet runt påsk för att senare under våren och försommaren delta i tre övningar; STÖ-07 vecka 719, NBG-övn vecka 720 och Combined Challenge-07 vecka 721-22. Utbildningsåret avslutas i vanlig ordning med en REMI-period så att soldaterna kan mucka i mitten av vecka 724.

I övrigt så har vi i år skapat en större kaderstab för fältförbandet och uh-bat VQ (VS i framtiden). Denna kaderstab arbetar integrerat med utbildningsbataljonen men är samtidigt ganska autonom. Kadern leds av övlt Mikael Dahlin som också är chef för VQ men också för "Logunit" NBG.

Utbildning i sambandstjänst

Som ni märker har utbildningsbataljonen redan kommit en bra bit på väg. Dock återstår som sagt en spännande och lång vår med många övningar. Utmaningen blir att hålla arbetsiden i schack och ge soldater, befäl och materiel nödvändig vila mellan övningarna. Dessutom tar en termin tre vid efter halvårsskiftet 2007. Då skall Mikael Dahlin ta över fullt ut och ur de delar som grundutbildats, utveckla och fullt ut skapa sitt Logistikförband till Nordic Battlegroup. Till denna spännande utveckling lär vi återkomma.

Eskort övar strid

Eva Nilsson

Skottställning av granatgeväret

Eskortplutonens huvudtjänst är strid. Under två veckor i höstas övade plutonen med granatgevär (Grg) och kulspruta (Ksp).

Under första veckan fick soldaterna grundläggande kunskaper om vapnen och dess olika delar. Plutonen var uppdelad i två tåter, där en tät utbildades på granatgevär och den andra på kulspruta.

Jonas Nilsson har lärt sig att hantera kulsprutan:

- Det har varit riktigt roligt att testa nya vapensystem. Det är stor skillnad mot AK5 som vi har använt tidigare. Kulsprutan är stor och klumpig och ger en kraftigare rekyl. Fulladdad väger den ca 12 kg. Det är inte riktigt lika roligt att rengöra den. Det tar ca sex timmar för två personer att gå igenom alla delar när vi gör särskild tillsyn. Den dagliga tillsynen går tack och lov mycket snabbare.

Joakim Gustafsson hör till dem som fått utbildning på granatgeväret. Han säger:

- Det har varit ruggigt skoj och häftigt. Det blir ingen rekyl på granatgeväret eftersom det fungerar med en bakblåsprincip som blåser ut bakåt, men det är väldigt tungt, ca 17 kg fulladdat. Att rengöra granatgeväret är mycket smidigare än kulsprutan. Det går på en timma ungefär.

Artikeln har varit publicerad på hemsidan.

T 2 bidrag till Nordic Battlegroup

Mikael Dahlin, chef Logikenheten

Bakgrund

Som en del i Försvarsmaktens utökade internationella engagemang kommer Sverige, tillsammans med Finland, Norge, Estland och ev ytterligare tillkommande bidragsländer, att utveckla, organisera, utbilda och beredskapssätta en stridsgrupp om ca 2500 man; Nordic Battlegroup (NBG). Det övergripande syftet för NBG är att stå i beredskap och utgöra Europeiska unionens snabbinsatsstyrka under första halvåret 2008.

Göta Trängregemente ansvarar, i samarbete med Försvarsmaktens Tekniska Skola och Försvarsmaktens Sjukvårdscentrum, för att utveckla, organisera, utbilda/träna och vidmakthålla 21. NBG Logistikenhet (motsvarande förstärkt kompani), NBG Kirurgitropp och Movconpluton till Nordic Battlegroup. Grundstommen för förbanden utgår i huvudsak ur förband i T 2 insatsorganisation och då främst ur 21. Logistikbataljonen, personellt och materiellt.

Organisation och uppgifter

21. NBG Logistikenhet är ett allsidigt och modulariserat sammansatt förband med förmågor inom/för förnödenhetsförsörjning, teknisk tjänst, ledning och skydd. Organisatoriskt består förbandet av dels en ledningsdel, dels av sex plutonsenheter (ledning-, tross-, försörjning-, transport-, reparation- och eskortpluton). Totalt omfattar förbandet 225 befattningshavare varav ca 190 är kontraktanställda soldater och 5 civila befattningshavare från Försvarsmaktens logistik (FMLOG). Huvuduppgiften för 21. NBG Logistikenheten är att understödja NBG verksamhet inom hela operationsområdet, antingen från en logistikbas eller i nära anslutning till stridsgruppens främre förbandsenheter. Förbandet har en inbyggd förmåga att under en längre tidsperiod lagerhålla/hantera en stor mängd förnödenheter och har en rörlig förmåga att transportera (inklusive eget skydd) beställda förnödenheter till förbanden inom NBG. Logistikenheten har även en inbyggd förmåga att omhänderta skadade materielsystem och genomföra kvalificerade reparationsarbeten.

Övlt Mikael Dahlin svarar på frågor om Logistikenheten

NBG Kirurgitropp

NBG Kirurgitropp har som huvuduppgift att kunna genomföra liv- och extremitetsräddande kirurgi inom ramen för Nordic Battlegroup (NBG) insatser och då främst i nära anslutning till främre förbandsenheter. Förbandets verksamhet samordnas/leds inom NBG av det norska Medical Task Force (motsvarande fältsjukhus - role 2) men uppgifterna löses normalt som enskild enhet och påbörjas i ett tidigt skede av en insats. Kirurgitroppens verksamhet och behandlingen av dess patienter syftar till att kunna ge ett behandlingsresultat som kan jämföras med svensk, civil sjukvård. Kirurgitroppen består av 27 befattningshavare, varav tolv innehar medicinsk legitimation och tio är kontraktanställda soldater. Kirurgitroppen är organiserad i enheter för stab, operation och stöd. Förbandet har en medicinsk förmåga/kapacitet att kunna genomföra minst fyra kvalificerade, kirurgiska operationer per dygn och att omhänderta fyra skadade för intensivvård. Förbandet har därutöver en inbyggd förmåga/kapacitet att kunna genomföra desinficering, packning och sterilisering av kirurgiska instrument samt skall vid behov kunna genomföra en insatsanpassad digital bilddiagnostik (röntgen).

Movconplutonen

Movconplutonen är regementets tredje förbandsbidrag till Nordic Battlegroup, men särskiljer sig från de övriga genom att den inte är en del inom NBG ordinarie förbandssammansättning, utan

tillhör de enheter som ska kunna förstärka vid en insats (enabler). Icke förty har förbandet en central uppgift i att kunna understödja ett/flera transporterande förband ur NBG från startpunkt till slutpunkt, nationellt och/eller internationellt. Till detta kommer uppgifter för att kunna understödja förbandschefen med alla förberedelser på den nya platsen intill dess att förbandet är framme vid slutpunkt. Detta skall främst kunna genomföras i anslutning till lastnings- och lossningsplatser, flygplatser, hamnar samt järnvägsstationer. Exempel på uppgifter som plutonen kan genomföra i detta skede är bland annat rekognosering, genomförande/ledning av transportlednings- och trafik-tjänstverksamhet inkl stöd till förbandschef samt att kunna biträda vid passering av nationsgräns (bl a avseende transporthandlingar, pass- och tullklarering). Denna verksamhet genomförs normalt inom det övergripande begreppet RSOM (Reception, Staging, Onward, Movement) och omfattar mottagning av förbandet, stöd vid iordningställandet efter transport, stöd vid förberedelser och slutligen stöd vid förflyttning till aktuellt insatsområde. Movconplutonen är organiserad med stabsgrupp, två transportledningsgrupper och två trafikgrupper, vilket totalt innebär ca 30 befattningshavare, varav ca 80% är kontraktsanställda soldater.

Foto: Internet

Utbildning, träning och samövning av T 2 förband till Nordic Battlegroup kommer att genomföras under andra halvåret 2007 med kraftsamling till Skövdeområdet. Den totala tids omfattningen är ca 26 veckor och kommer bland annat att omfatta:

- Utbildning kopplat till respektive befattning och funktion
- Utbildning och övning i förband
- Utbildning och övning i stridsgrupp (Nordic Battlegroup – NBG)
- Materielvård och förberedelser (packning/lastning m m) inför beredskapsperiod

Dock kommer en begränsad del av vissa befattningshavares utbildning, träning och samövning att genomföras på andra platser, bland annat i Göteborg och Halmstad.

Efter genomförd utbildning, träning, samövning och förberedelser kommer de tre förbanden att stå i EU-beredskap (R10 – tio dagars beredskap) under perioden 2008-01-01 – 2008-06-30. Förbanden skall härvid vara beredda att genomföra en insats inom ramen för NBG, vilken ska kunna genomföras under en längre tidsperiod (30-120 dygn), under varierande klimatförhållanden och inom radien 600 mil från Bryssel. Förbandet är kontraktsanställt under hela perioden, både under utbildning, träning, samövning och beredskap, och är med andra ord ett "stående förband" inom Försvarsmakten, vilket på många ställen helt nya krav. Förbandet kommer därefter att kvarstå i nationell beredskap (R30 – 30 dagars beredskap), längst intill 2008-11-30.

Regementet står inför ett antal stora utmaningar under de kommande åren. Dels skall regementet omorganiseras till ett försvarsmaktsgemensamt förband med ansvar för delar av logistiken. Dels skall Logistikskolans verksamhet utvecklas genom att all logistikutbildning överförs från Försvarsmaktens Tekniska Skola. Slutligen skall utbildning, träning, samövning och förberedelser av förbandsenheter till Nordic Battlegroup genomföras. Dessa tre delar kommer att ta stor kraft ur regementet samtidigt som det är en stor utmaning för oss alla. Vi får heller inte glömma att all övrig verksamhet vid förbandet kommer att fortgå som normalt.

Civil förråds- och transportcontainer för drivmedel
Foto: Internet

Att vara en del av Nordic Battlegroup och de förbandsenheter som regementet ansvarar för ställer ett antal höga krav men samtidigt ges det utrymme för en motsvarande grad av utmaningar. Det är i detta sammanhang viktigt att påpeka att de uppgifter som förbanden skall utbildas, tränas, samövas och förberedas inför, innebär att ha en förmåga/kompetens att kunna möta ett varierande spektra av uppgifter. Uppgifter ska kunna genomföras i olika situationer, med tidspress och i miljöer som vi normalt inte är vana vid att agera inom. Detta är i sig en stor utmaning. Jag vill i sammanhanget särskilt poängtera de krav som kommer påverka alla befattningshavare i förbanden, både på den enskilda befattningshavaren som person (både fysiskt/psykiskt) och hans/hennes förmåga att hantera svåra situationer/omständigheter. Uppgifterna kan vara många och olikartade men det är allas uppgift att lösa dem, oavsett omfattning, komplexitet och tidsförhållanden.

Sök till utlandsstyrkan!
www.mil.se/int

Tillpassningskontroll

Eva Nilsson

Att skyddsmasken sluter tätt är av högsta vikt om man blir utsatt för ett angrepp med någon form av kemiska, biologiska eller nukleära stridsmedel.

En viss nervositet märks hos några soldater innan det är dags att med skyddsmask gå in i ett rum fyllt med tårgas.

Kapten Melker Johansson har 15 års erfarenhet av skyddstjänst. Han tycker inte att man behöver dramatisera övningen med tårgas.

- Har man bara vidtagit alla åtgärder vid förberedelserna så är detta inget märkvärdigt, säger han.
- Soldaterna märker också ganska snart att det är viktigt att vara noggrann vid tillpassningen av skyddsmasken. Alla soldater, oavsett befattning, genomför tillpassningskontroll. Före varje skarp övning som genomförs, görs en ny kontroll.

- Dagens skyddsmask är så mycket bättre än än föregångaren, säger kapten Johansson. Den har en innermask som sluter helt tätt runt ansiktet. Man kan dessutom dricka vatten med masken på, vilket är en fördel när man, som de här soldaterna, kanske måste ha den på många timmar då de står i saneringscontainer och tar emot kontaminerade personer.

Artikeln har varit publicerad på hemsidan.

Med fokus på framtiden

Kenneth Mattsson, chef Utvecklingsenheten

Att arbeta med framtidsfrågor har alltid varit spännande och stimulerat kreativiteten. Under de senaste åren har utvecklingsarbetet innehaft en mängd utmaningar som jag skall försöka uppehålla mig vid. Att Försvarsmakten lämnat "Invasionsförsvaret" och övergått till att utvecklas mot att bli det "Insatta insatsförsvaret", har inneburit en mängd utmaningar inom logistikområdet. Många av de förmågor som våra tidigare förband innehöll är nu aktuella igen. Det innebär bl a att vi skall kunna lagerhålla och hantera förnödenheter i större kvantiteter. Jag tänker då främst på de krav som vi ställer på funktionell och rationell hantering av förnödenheter och materiel. Klimatet på de platser där vi verkar kan vara förändrat mot vad vi tidigare varit dimensionerade för och transporterarna är både längre och mer komplicerade. Nedan kommer jag att redovisa några av de utvecklingsprojekt som vi arbetar med, och som förhoppningsvis blir verklighet inom en nära framtid för oss som arbetar med utbildning och vidmakthållande av insatsförband på bl a T 2.

Förbandsutveckling

Inom förbandsutvecklingen har det de senaste åren handlat om framtagning av logistikenhet, MOVCON-förband och Kirurgitropp som skall stå i beredskap från 2008-01-01 inom NBG. Arbetet med logistikenheten har varit fokuserat på att utveckla en så kostnadseffektiv enhet som möjligt med hänsyn till uppsatta krav. Arbetet har varit, och är, tidspressat där främst materielprocessen ställer höga krav på Försvarsmakten. Arbetet har i sin helhet fungerat som en "drivmotor"

inom Försvarsmakten och har ställt stora krav på kreativt tänkande. Det krav som varit mest dimensionerande är att logistiksystemen och försörjningen skall vara flygtransportabelt. Detta krav har vi aldrig tidigare haft som ramvillkor för förbandsutveckling av logistikförband. Förutom transportprofilen ställs det stora krav på fordons typer, vatten- och drivmedelsförsörjning, förplägnadsområdet, klimatförhållanden, elförsörjning samt krav på hantering och lagerhållning.

Liksom Logistikenheten har MOVCON-pluton och MOVCON-stab varit föremål för förbandsutveckling. Dessa enheter kommer att ersätta tidigare förband som Trafikkompani/pluton, transportledningsgrupper och transportledningsstaber. Förbanden skall kunna fungera som stöd vid förberedelser och genomförande av förflyttning av förband såväl nationellt som internationellt. Förbanden skall ha kunskap om samtliga transportsätt, vilket kräver nära samarbete med flygvapnet, marinen och civila aktörer.

Inom sjukvårdområdet har T 2 arbete inriktats mot att stödja Försvarets Sjukvårdscentrum, FSC, med utveckling av kirurgitropp som skall komplettera det norska sjukhuset som skall ingå i NBG. Kirurgitroppen skall i det fortsatta utvecklingsarbetet ses som en del i det nya Role 2 sjukhuset som Försvarsmakten förväntas anskaffa. Inom detta område kraftsamlar vi våra resurser till att stödja med sakkunskap inom främst logistikstödet.

*Vattenreningscontainer
Foto: Utvecklingsenheten*

Transport av drivmedel
Foto: Internet

Arbetet med "Logbat NY" kommer att ta fart under 2007. Som uppdraget är formulerat nu så kommer vi att utveckla tre operativa/taktiska logistikbataljoner. Bataljonerna kommer på sikt att ersätta våra operativa underhållsförband och våra brigadunderhållsbataljoner. Bataljonerna kommer att fungera som "ramförband" för teknisk tjänst och hälso/sjukvårdsförmågor.

Detta innebär att endast teknisk tjänst och sjukvårdsförmågor för bataljonens egna behov kommer att ingå och att bataljonen kommer att underställas enheter inom teknisk tjänst och hälso/sjukvård som motsvarar understödsbehovet. Bataljonen skall ha en väl utvecklad ledning för såväl taktisk som operativ ledning av logistik. Övriga önskvärda förmågor som utvecklingsarbetet skall inriktas mot är:

- En Logbataljon skall kunna understödja två större (2x1500 man) och tre mindre insatser utomlands
- Differentierad beredskap inom förbandet skall underlättas
- Leda i två separerade riktningar över tiden
- Bataljonen skall kunna gruppera såväl i "logbas-koncept" som i spridd gruppering
- Utbildas till huvuddel under ett utbildningsår
- Fungera som stöd till marina- och flygvapenförband
- Modulärt utvecklad
- Flexibla transportlösningar

En av målsättningarna "på vägen" är att genomföra organisations- och metodförsök, OMF, under 2008 med de förutsättningar som detta kan innebära.

Materielutveckling

Fordonsutvecklingen har inom NBG-arbetet inriktats mot att hitta lösningar som innebär att fordonen skall kunna flygtransporteras. De fordon som vi främst inriktar oss mot är bandvagnar och lätt lastbil, (UNIMOG), som kommer bli anpassade för att kunna fungera som logistikfordon för snabbinsatsstyrkan. För de tyngre fordonssystemen pågår arbeten med att utforma TTEM (Taktisk Teknisk Ekonomisk Målsättning) för nästa generation fordon och lastbärarsystem. Fordonen skall i första hand inneha en skydds nivå som gör att fordonen kan fungera i höga konfliktnivåer med ett bra egenskydd. Detta innebär att vi bl a skall kunna utrusta fordonen med vapensystem som kan hanteras från skyddad plats inne i förarhytten. Fordonen skall kunna välja lastbärare och last på ett snabbt och enkelt sätt.

Som komplement till vårt tunga trailersystem för främst stridsvagn ser vi på möjligheten att utveckla ett lättare trailersystem (EU anpassad, vikt, längd m m). Det skulle innebära att försvarsmakten fick ett behov täckt för att genomföra transporter utanför Sverige med olika typer av lätta och medeltunga fordon samt containers m m. Inom arbetsområde SEP (Splitterskyddad enhetsplattform) har vårt uppdrag tydliggjorts och där sker ett stöd till SEP-projektet inom främst de moduler som förväntas få en logistikfunktion.

Hanteringsutrustning är en viktig funktion inom logistikområdet. Här är vår bedömning att de teleportertruckar som vi föreslagit skall anskaffas till Försvarsmakten inom kort kommer till vårt förband. Teleportertrucken är tänkt att kunna

Teleportertruck
Foto: Utvecklingsenheten

tillgodose flertalet av de krav vi ställer på hantering av gods bl a inom NBG. Trucken kommer att kunna flygtransporteras och vår målsättning är att vi även skall kunna klara av enklare fältarbeten som att ploga, flytta massor, lyfta och gräva ner rör m m. I ett längre perspektiv bör vi se på möjligheten att med radiostyrda truckar kunna lösa flera av våra hanteringsbehov.

Mat och vatten för vår personal är, och kommer alltid att vara, centralt vad gäller vår förmåga att lösa uppgifter inom Försvarsmakten. Vårt engagemang utomlands har visat att dessa områden måste hålla en hög tillförlitlighet och klara alla påfrestningar gällande hygien och tillgång på vatten. Inom vattenfunktionen har Försvarsmakten tillförts ny vattenreningsutrustning som klarar merparten av "nersmittade" vattendrag ute i världen. Bristen inom vattenförsörjningen ligger i förmågan att iordningställa renat vatten till ett emballage där soldaten får "färdigpaketrat" vatten vid sin arbetsplats, sk bag in box.

Att klara av detta är framförallt viktigt för att minska transportbehoven av stora mängder vatten och därigenom skapa utrymme för andra viktiga transportbehov. Utvecklingsenheten T 2 har lämnat ett förslag till HKV för att lösa denna uppgift att förpacka vatten.

Inom förplägnadsområdet är utvecklingen att vi äter mer hållbara livsmedel än tidigare. Inom NBG förbereds soldaten att i minst 30 dagar leva på hållbara livsmedel som därefter kan förstärkas med andra livsmedel. Inom detta område har vi funnit att vi till del saknar förplägnadsmateriel som är "lättare" än vårt containerburna förplägnadssystem. Ett lättare system skulle

Överföring av drivmedel från
Herkules till markbunden cistern
Foto: Internet

Förräds- och transportcontainer för drivmedel
Foto: Internet

innebära att vi skulle kunna flygtransportera det samma och att vi skulle kunna övergå till den "förplägnadsnivå" som befinner sig mellan frystorkat och färsklivsmedel. Detta skulle kunna bidra med högre näringsvärde och omväxling av kosten vid kortare insatser. Den nivån skulle kunna bli konserv, som vi tidigare haft, vilken innebär längre hållbarhet och bättre förutsättningar att hantera en god hygien och mindre behov av vatten och el m m.

Ett av försvarsmaktens bilaterala partnerskapsmål gentemot NATO, sk PARP-mål, är att införa enhetsbränsle. Innebörden av det har blivit ännu viktigare när vi tvingas till att verka från områden som endast kan nås med flyg. Det är främst inom ett scenario där vi inte kan transportera drivmedel på marken som de stora utmaningarna infinner sig. Inom detta område har vi regler (farligt gods) som begränsar våra möjligheter. Mot denna bakgrund har vi bl a föreslagit HKV att anskaffa utrustning för att överföra bränsle från Herkules, TP 84-systemet till markliggande upplag. Detta bränsle kan sedan, efter tillsats som ökar smörjegenskaperna, utnyttjas till helikopter-system (ej tillsats) och våra fordon som är anskaffade och behovsatta i bl a NBG. Förutom denna utrustning så kommer Försvarsmakten att anskaffa en mängd utrustning inom drivmedelsområdet för hantering, transport och lagerhållning av drivmedel. Utrustningen förväntas komma ut till förbanden under 2007.

Studie, metod och ledningsutveckling

T 2 har fått uppgiften att vara centrum för vidmakthållande och utveckling av logistikledning. Detta sker genom att vi har ett stort engagemang

inom DEMO-projektet där våra behov presenteras och realiseras. Inom studieområdet vad avser logistikledning, kommer T 2 att få en ledande roll. Studien förväntas starta under 2007 som en förstudie och behandla operativ/taktisk logistikledning i en nära framtid. Andra områden inom vilka verksamhet pågår är bl a FUM RSF (bestånds- och beställningssystem), TAV (uppföljningssystem av främst materiel) och prognosverktyg för logistikbehov. Inom dessa områden stödjer vi HKV och FMV främst med arbete inom metodanvändning och införande.

Behov finns att inom eskortering och konvojering utveckla metoder. Arbetet bör starta under 2007 och omfatta metoder för såväl planering och uppföljning som utvärdering av eskortuppdrag. Arbetet bör leda fram till behov av ny materiel och taktisk utveckling för denna verksamhet som blir allt viktigare för våra förbandstyper.

Under 2007 kommer en förstudie att starta inom området flygburen försörjning/transport, vilken T 2 kommer att leda. Studien kommer att behandla hela området vad gäller transport av materiel i luften med bl a TP 84 och HKP. Arbetet kommer att inledas med en resa till USA för att studera området kring tung materielfällning med fallskärm. Inom materielfällningsområdet har vi startat ett bra samarbete med våra specialförband och Flygvapnet som sedan tidigare har god kompetens inom vissa områden. I det kortsiktiga perspektivet kommer vi inom ramen för våra slutövningar att genomföra fällning av förnödenheter för luftburen bataljon.

Lastning av pallar som ska fällas med skärm
Foto: Ola Jonsson

Färdigpackade pallar för fällning av last
Foto: Ola Jonsson

Framtida annorlunda utvecklingsprojekt

I ett något längre tidsperspektiv har vi många områden där det finns stora utvecklingsmöjligheter. Jag väljer att kortfattat nämna några få områden.

Behovet av el för att driva många av våra logistikfunktioner/tjänstegrenar är omfattande. En av de större förbrukarna vid våra utlandsmissioner är klimatanläggningarna. Behovet att skapa en behaglig miljö för personal och materiel är stort, särskilt där värmen och luftfuktigheten är mycket hög. Inom detta område torde det finnas möjlighet att ta tillvara solens energi genom att utnyttja solceller på våra tält. Detta skulle kunna minska behovet av elverk och därmed behovet av många andra tjänstegrenar som drivmedel, personal, transportresurser m m.

Behovet av vatten är oftast stort där vi har verkat de senaste åren. Genom att tillvarata det vatten som våra klimatanläggningar "producerar" skulle vi få tillgång till vatten att rena och detta kan sedan bli dricksvatten. Ett problem idag är att leda bort vattnet så att det inte skapas goda livsbetingelser för bl a malariamyggan vid våra grupperingar utomlands.

Mängden av sopor som vi skapar borde kunna återvinnas på något sätt vid våra utlandsmissioner. En mindre förbränningsanläggning borde kunna ge oss energi som skulle kunna nyttjas i positivt syfte. Som det fungerar idag är det bara en belastning.

In Memoriam Lars Halvar Skeppstedt, RSO

Överstelöjtnant Lars Skeppstedt, "Skepparn", avled den 17 oktober på Kärnsjukhuset i Skövde. Hans närmaste är döttrarna Lotta och Sanna med familjer samt brodern Sven.

Lars Skeppstedt föddes den 13 juni 1925 i Linköping som son till bokhållare Halfvar Skeppstedt och hans maka Signe. Efter aspiranttjänstgöring vid Kongl Svea trängbataljon (T 1) i Linköping, studentexamen vid Försvarets Läroverk och officersexamen placerades han på T 2 i Skövde, där han huvudsakligen arbetade med utbildning av värnpliktiga under åren 1950 - 1960.

Under den fortsatta karriären blev han uppskattad som en duglig ledare och administratör. Han var chef för arméingenjörernas kadettskola 1961-1966 och hade fram till sin pensionering flera viktiga befattningar vid Arméstaben, Milöstab Väst i Skövde och Förvarsstaben. Lars Skeppstedt hade under många år hand om arméns årliga kommenderingsorder "Karl Alfred". Detta förde honom i kontakt med många officerare, inte bara i armén. Många är de som uppmanats, lugnats eller tröstats under telefonsamtal med "Skepparn". Hans gedigna personkunskap, trygga röst och härliga humor ingav förtroende. Han ingick i FN:s fredsbevarande styrkor i Gaza och Kongo. Vid sin pensionering blev han reservofficer vid T 2.

"Skepparn" hyste ett stort intresse för

hästsport och var som ung officer tävlingsryttare. Han fick därigenom många kontakter med officerarna på K 3, där han var en uppskattad kamrat både i ridhus och på mässen. Hästintresset drog svensk hästsport nytta av. Han var bl a funktionär vid Rytтары-OS i Stockholm 1956, måldomare på Solvalla och Axevalla samt tävlingsledare vid VM för fyrspannskörning vid Rytтары-VM i Stockholm 1990.

Lars personkännedom och säkra stilistiska förmåga har T 2 haft stor glädje och nytta av. Hans insatser har lett till att mycken kunskap om regementet bevarats till eftervärlden. Särskilt värdefull är hans forskning om personal som varit anställd vid T 2 sedan Kongl Göta trängbataljon sattes upp år 1891. Nämnas bör också den forskning vars resultat finns presenterat i en specialutgåva av tidskriften Götaträngaren: "Chefsporträtten, cheferna och konstnärerna" (1998).

"Skepparn" hade fått den oskattbara gåvan att kunna sprida glädje omkring sig och oförglömliga är de stunder då han lät sin berättarkonst flöda. Vi är många, inte bara på T 2, som hade förmånen och glädjen att få räkna honom som vän och kamrat.

Alla vi, hans kamrater och vänner, delar sorgen och saknaden efter honom med hans närmaste.

*Tord Björkman
Sven Erik Eliasson
Magnus Olson
Alv Svensson*

Logistikskolan

Torbjörn Friberg, chef Logistikskolan

Vad är det som sker vid vårt regemente? Varför byter vi namn till Trängregementet? Regementet blir försvarsmaktsgemensamt och vi har under

logistikinspektören fått helhetsansvar för all logistik förutom hälso- och sjukvårdstjänst och teknisk tjänst. Vid regementet har det tillförts en logistikskola (LogS) som skall ansvara för utbildning av försvarsmaktens personal beträffande logistikledning, förnödenhetsförsörjning, kommunikationstjänst och motortjänst. Min uppgift som skolchef är att etablera denna skola under de tre år som jag är förordnad till Trängregementet. Efter svettiga dagar och en del tur är jag mycket nöjd med resultatet av det första halvåret.

Försvarsmakten har tagit beslut om att UHS i Halmstad skall vara flyttad till Skövde sommaren 2007 och att vi leder MintS i Karlskrona beträffande fackmässig inriktning. Dessa delar tillsammans med de redan etablerade, Motorskolan och M&T-skolan (Mobilitet & Transport), bidrar till att Trängregementet blivit en kraftfull aktör på skolarenan. Elevtoppar på nivåhöjande utbildning förväntas bli över 100 elever hösten 2008 och våren 2009, dessutom tillkommer kortare kurser.

Framgångsfaktorer

Motorskolan närmar sig nya lokaler och den något övergivna Sjukvårdskolan, byggd 1986, får en ny husse i och med att LogS flyttar in. Framtiden ser ljus ut och skolan har de bästa förutsättningarna för att ge bra utbildning. Vi har ett samlat del-funktionsansvar hos C Trängregementet. Vi har påbörjat ett samarbete med MSS. Det finns rätt typ av övningstrupp vid Trängregementet. LogS har ett centrum för logistikutveckling (UtvE) runt knuten. Trängregementet har dessutom en hög omsättning av officerare som arbetat internationellt. De ger fräscha erfarenheter i utbildningen.

Ett halvår av mina tre år vid Trängregementet har förflutit och jag känner en tillfredsställelse när jag ser till regementets framtid. Nu gäller det att smida medan järnet är varmt!

Försvarsmaktens Motorskola

Magnus Pantzar, chef Motorskolan

Historiskt perspektiv

Det är nu cirka ett och ett halvt år sedan Motorskolan åter startade verksamheten i Skövde efter flytten från Östersund. Det har varit en turbulent tid som inneburit stora utmaningar för såväl personal som studerande vid skolan. Med anledning av att skolan till stor del bemannas med ny personal har verksamhet och rutiner vid skolan behövt byggas upp på nytt. I ett historiskt perspektiv är inte flytten och omorganiseringen av Motorskolan något unikt, utan snarare mer regel än undantag. Nu hoppas vi ju naturligtvis att ett trendbrott infunnit sig. För att beskriva tidigare mer eller mindre kloka beslut följer en kort resumé över "flyttkarusellen".

1941 - Inspektör för Arméns motortjänst tillsätts och utbildning startas i Stockholm

1944 - Första chefen för Arméns Motorskola utses, lokaliserad i Stockholm

1946 - Skolan flyttas till Augustendal i Stockholm

1948 - Skolan flyttas till P 10 i Strängnäs

1992 - Skolan inordnas i Underhållscentrum och lokaliserar till Skövde

1998 - Skolan inordnas i ATS med efterföljande flytt till Östersund

2005 - Skolan inordnas i Göta trängregemente och flyttas till Skövde

Instruktörsutbildning MC

*Instruktörskurs Bandvagn
Foto: Jan Abrahamsson*

Utbildning

Övertagandet av skolan hösten 2005 innebar, i frånvaro av konkreta uppdrag, förutom "bedriv kursverksamhet enligt kurskatalog", att en omfattande kundanalys behövde genomföras. Analysen påvisade stort behov av bandvagns- och motorinstruktörer i Försvarsmakten. Det resulterade i att skolan med stöd av framförallt S 1, Lv 6 och LG under 2006 genomfört tre motorinstruktörskurser och en bandvagnsinstruktörskurs. Förutom detta påvisades behov av att genomföra en MC-instruktörskurs, tre MC 409 KTM-kurser och, i samarbete med OMC och FMV, två kurser för utbildare på Ptgb 6 (GALT). Som kronan på verket har skolan dessutom under hösten genomfört en kurs för militära trafiklärare samt säkerställt att FM har nio elever med på Vägverkets utbildning till trafikinspektör.

Varför har skolan genomfört en sådan kraftanstängning?

I samband med inordnandet i T 2 hystes stora förhållanden över att skolan skulle uppslukas av utbildningen i garnisonen. Det var därför av många skäl viktigt att tidigt visa kraft och vilja att lösa huvuduppgiften; kursverksamhet för Försvarsmakten. På grund av bl a organisatoriska oklarheter och resursbrist har prioriteringen till kursverksamhet tyvärr inneburit stora problem och förändringar i stödet till Utbildningsbataljonen på T 2.

Utveckling

Skolans Utb/Stöd-avdelning har under året fokuserat på ny fordonsklassificering, ny publikation som ersätter SoldR Motor Teori och införande av digitalt förarprov. Det har varit många långa dagar och kvällar för att slutföra nya FM Motor Teorigrunder, diskussioner med oförstående dataexperter i ackrediteringsansökningar och kritiska SäkI-företrädare. Vi konstaterar att uttrycket "man lär så länge man lever" i allra högsta grad är aktuellt och att 2007 ser mycket ljus ut.

Framtiden

Skolan befinner sig nu i slutfasen av planeringen för 07/08, som innebär att kurser ska genomföras utifrån reviderade kursbeskrivningar och i en ny kursstruktur. Under 2007 inleds utbildning i ny kursstruktur för motorinstruktörer. 2008 fortsätter med ny militär trafiklärar- och inspektörutbildning och 2009 med nyskapad utbildning för trafiksäkerhetschefer. Det är en positiv utmaning för skolan att utveckla funktionen motortjänst in i framtiden, där viktiga inslag är harmonisering till FM ominriktning och förändrat utbildningssystem för officerare. Vi ser även stora möjligheter till samarbete i de internationella kontakter som skapades med flera andra motorskolor i Europa under ECRAF-mötet. Jag finner stor anledning att framföra ett stort TACK till all personal vid Motorskolan och alla ni andra som gjort det möjligt.

*Fd Försvarsminister Leni Björklund på "bönpallen"
Foto: Jan Abrahamsson*

Värnplikten på T 2

Martina Enström, vpl 3. komp

Livsfarliga befäl och morgonvisitation

För några veckor sedan fick jag frågan hur det är att göra lumpen på T 2, landets enda trängregemente? Tja, tänkte jag, det är ju rätt okej om man jämför med... Ja, vad skulle jag jämföra med? Det är ju inte direkt så att man som 19-årig värnpliktig har varit på så många fler ställen än det regemente man för tillfället gör sin värnplikt på. Men om jag tänker på hur jag känner varje söndag när jag kliver innanför grindarna för att göra ännu en veckas militärtjänstgöring i det gröna livet istället för det civila, så är känslan faktiskt inte alls så jobbig längre. Visst, i början var det ju hemskt, jag ville inte tillbaka till vad jag trodde var otrygga T 2 med livsfarliga befäl och morgonvisitation. Men nu vet jag ju bättre, efter bara ca fyra månader är det inte ett helvete längre. Nu känner jag att befälen här på T 2, istället för att vara skumma, livsfarliga och konstiga människor, har blivit de jag kan luta mig tillbaka på ifall jag känner mig osäker. Man knackar på dörren till befälsrummet och gör en kass anmälan, får sig en liten utskällning, taggar till sig och blir bättre. Tidigare gjorde det en knäckt när befälen höjde rösten, nu tar man till sig det och utvecklar sig själv och inser att det är för ens eget bästa (tror jag).

Istället så känner jag mig trygg med mina befäl och deras sätt att utbilda och tycker att det är väldigt bra kontakt här mellan befäl och värnpliktiga.

Martina Enström, i mitten, under en överlevnadsövning
Foto: Per Gedeck

Rättvisa viktigt

Något som man satsar hårt på här på T 2, enligt min mening, är rättvisa och att alla ska bli lika behandlade. Grovt språk och diskriminering är inget som tolereras. Kommer ihåg första gången jag hade ett möte med bataljonschefen i början vid inryck. Det han ville ta upp var inte "så här är lumpen", utan istället tryckte han väldigt hårt på hur människor ska behandlas; lika värde och med respekt. För det är just så det är nu när man går ut i det vuxna livet. Man kan inte längre välja vilka man vill arbeta eller umgås med utan man måste acceptera alla personligheter. Otrygga T 2 finns inte längre utan nu är det min vardag som jag trivs väldigt bra med.

Konkurrerar med P 4

Men det finns ju en del saker som ingår med att vara T 2:are, t ex att alltid försöka vara bättre än soldaterna på P 4. Det blir ju lätt så när man placerar två regementen i en stad. Istället för att ha rivaliteten mellan kompanierna eller plutonerna så ligger den mellan regementena här. Det finns ju såklart nackdelar också med att ligga inne på T 2, precis som det finns nackdelar med allt vi gör här i livet. Att ständigt behöva brottas med P 4 om vilka som ska få plats i gymmet, och tävla med både P 4 och befälen om vem som ska få boka idrottshallen först. Jag själv har aldrig riktigt lyckats så bra på den fronten.

Jag - en blivande officer?

Just nu känns det som att jag samlar på mig väldigt bra fördelar för framtiden genom att göra min värnplikt på T 2. Man får utveckla sig själv, testa sig själv med svåra provningar som man aldrig trodde att man skulle klara av och dessutom får jag chansen att ta både C- och CE-kort.

Nu blir det ett nytt år med en nedförsbacke istället för uppförsbacke. Allt vi gör nu är ett steg närmare muck och för vissa ett steg närmare en tredje termin. För min del är det ett steg närmare sommaren när jag ska njuta av att ha gjort elva månader på T 2 med många roliga och härliga minnen. Och kanske kommer jag fortsätta här, fast istället för att vara livrädd för befälen, arbeta tillsammans med dem.

Ett steg närmare officer

Artur Karlsson, elev YOP/UH

Man står och rättar in sig på en smal gångstig med regnet piskande från sidan. Tårna är så frusna att man börjar tappa känslan i dem. Minnesbilder från värnplikten blir tydligare och tydligare. Mitt i denna mörka årstid kommer en inbjudan till höstmiddag på T 2. Regnet känns plötsligt inte lika intensivt. Känslan i tårna kommer sakta krypande. En av anledningarna till att bli officer uppenbarar sig.

Att stega upp längs gången mot valvet, sakta följa marschall-allén i m/87 med paradbälte och vita handskar, känns väldigt högtidligt. Timmarna med plattängar, lockjärn och hårsprej är som försvunna i höstmörkret då bal-damernas leende breder ut sig. Vackra klänningar och stiliga uniformer fyller snabbt trapphuset upp till mässen. Att hälsa på alla gäster och kollegor i slinga bidrog till den gemytliga stämningen som varade genom hela kvällen. Utsökt mat blandat med tal som inte var för utdragna gjorde att timmarna flög fram och plötsligt var det kaffe och avec på mässen. Jag hoppas dock att tjejerna som serverade för första gången får en ordentlig utbildning eller väljer att aldrig servera igen. Den goda maten och det trevliga sällskapet suddade bort miss-taget från serveringspersonalen. Runt mitt bord enades vi, trots flertalet timmar om FM värdegrund och att alla ska behandlas lika, att det är ganska trevligt med de gamla traditionerna. Talet till kvinnan var både underhållande och historieberikande. Kvällen fortsatte på mässen med barhäng och ett ständigt minglande. Utbyte av upplevelser, halvsanningar och historier florerade hela kvällen. Med risk att bli lite negativ och få många högre befäl mot mig så tycker jag att det kunde ha spelats mer vals under kvällen. Nu när man tagit sig tid och klätt upp sig så tycker jag inte att nattklubbsdunk behöver ösas ut hela kvällen. Som försvar kan ju sägas att ju fler tomglas det blev i disken desto mer folk på dansgolvet.

Efter en kväll på T 2 iförd m/87 parad kan man inte mer än säga att med det yrkesval man gjort kommer vissa speciella förmåner. En av dem är att man under en kall höstkväll kan klä upp sig ordentligt och därefter insupa en del tradition samt en del gemytlig stämning. Detta, plus att få en chans att träffa sina blivande kollegor, känns välkomnande samtidigt som det känns mer inspirerande att kräla i lera 23 mil från värmen inne på mässen. Även flickvännen har sett vissa fördelar med att vi i tre år framåt har helgförhållande.

Foto: Fritz Löf

Kosovo - avståndsvackert och närfult

Björn Andersson, Tomas Niska, John Olsson

*Tomas Niska, Björn Andersson och John Olsson
Foto: Daniel Vendel*

När den här artikeln skrivs har vi varit nere i Kosovo i sex månader. Hade det varit en ordinarie mission hade vi åkt hem i dagarna. Men vi har turen att få stanna i tre månader till när vi ser i backspegeln på vår tid här nere.

Från första dagen nere i Kosovo har det varit tydligt att vi har varit nere i en mycket spännande tid rent politiskt för Kosovo. Tyngdpunkten har hela tiden legat på samtalen om Kosovos framtid. FN:s utsände Martti Ahtisari har ständigt skjutit upp redovisningen av förslaget om Kosovos framtid. Från både serbiskt och kosovanskt (albanskt) håll har det varit ett politiskt rävspel om vem som har rätten att styra över Kosovo. Den serbiska sidan försöker skjuta upp processen medan albanerna vill ha ett svar så snart som möjligt. När den här artikeln skrivs är det sagt att förslaget ska läggas fram efter det serbiska valet den 21 januari 2007.

Under tiden vi varit här har Sverige tagit ett större ansvar i Kosovo. Från och med i somras tog Sverige över ledningen av Multinational Task Force Center med brigadgeneral Per Lodin i spetsen. Vi har satt upp en helikopterenhet (Swe Heli Unit) med tre Helikopter 9 på den amerikanska campen Bondsteel. Vi har haft beredskapsförbandet BC03 nere under fem veckor. Vi har haft förmånen att få en pluton med fem grupper som gör fem olika saker. En kokgrupp, en förrådsgrupp, en transportgrupp med bussar, en lastbiltransportgrupp och en maskingrupp. Vår pluton ingår i Swelocoy ihop med en repluton och en räddningspluton.

Vi kom ner i juni till ett behagligt varmt och soligt Kosovo. Det var en intensiv första period. Långa dagar där mycket av arbetet låg på att hitta vilka arbetsformer vi ville ha, inläsning av ordrar och en pluton som skulle sysselsättas. Efter cirka en månad hade vi börjat hitta bra rutiner för vårt arbete. Då kom nästa utmaning; att stötta ett multinationellt skyttekompani med logistik under tre veckor i norra Kosovo. Vi understödde med fältkok, maskinarbeten och dagliga underhållstransporter. Efter det så har rutinerna satt sig och det mesta rullar på. Sommaren var väldigt varm med temperaturer upp till 40 grader och nästan inget regn men ganska mycket grillat kött. Nu är hösten här och det är bara ett par dagar kvar till julafton. Vi har fått lite snö men den har smält bort och det börjar bli ganska lerigt.

Övriga uppgifter vi genomfört är i snitt en transport i veckan ner till hamnstaden Thessaloniki i Grekland. Vi har byggt och förbättrat ett antal vägar både för KFOR:s del och rent humanitära projekt, samt lagt grunden för en fotbollsplan. Vi har byggt två helikopterhangarer åt Swe Heli Unit, som är grupperade på Camp Bondsteel, US Armys grupperingsplats. Vi har även deltagit i lite olika utbildningar. Del av personalen har varit på en brobyggarkurs. Själva har vi varit på en CRC-kurs (combat riot control) och egna utbildningar inom svensk ram.

De dagar vi inte har så mycket att göra passar vi på att besöka olika delar av Kosovo. Vi har även besökt Skopje i Makedonien. För att höja stridsvärdet på förbandet har fältartisterna besökt oss under en vecka.

*Konvoj på Pristinas gator
Foto: Björn Andersson*

nämigen K-G Ljungquist, Carl Carlström och Karl-Erik Andersson, samtliga från sjukvårdslinjen. Alla slutade som kaptener. Ljungquist och Carlström nästan hela tiden på T 2 medan Karl-Erik Andersson slutade som kassachef på P 4. Fyra blev poliser, två tulltjänstemän och en järnvägare. Det är att märka att poliserna och tullarna liksom järnvägstjänstemannen givetvis steg i graderna i sina respektive verk. En blev ombudsman i Underbefälsförbundet, en ägnade sig åt agrar verksamhet och var bland annat en tid inspektor på Knistad utanför Skövde. Övriga satsade på industrin som säljare, inköpare och ingenjör, en del av dessa bytte senare till andra yrken.

Kärt återseende

Av de 26 som kom till T 2 1941, finns det nio kvar i livet och den 31:a oktober träffades fem av dessa härliga pensionärer i Skövde för att minnas. De fem var Bertil Seeger socialchef i Fjugesta, Evert Bengtsson tullare från Ödsmål, Håkan Jöby järnvägare Göteborg, K-G Ljungquist kaptan Skövde och Gunnar Söderlund ombudsman Skövde. De fyra som inte kunde komma hade på grund av sjukdom lämnat återbud.

Dagen började med samling vid vaken, kaffe och lunch på mässen och sedan fritt fram för de gamla historierna. Man kan inte klaga på minnet hos dessa herrar. I varje fall satt åren på T 2 rätt i hjärnvinklingarna. Många skratt avlöste varandra, men självfallet kom allvaret fram när vi mindes våra avlidna kamrater, men eftersom dessa gamla kamrater hade bidragit med så mycket humor och så mycket trevligt blev det även här en glad stämning. Efter lunchen bar det av till det gamla regementsområdet, Skövdes förnäma högskola, där vi kunde konstatera att vi hade legat på högskolan i många år, visserligen utan att avlägga examina. Vi kan dock ändå sätta LHS bakom våra titlar; Livets-Hårda-Skola. Rundvandringen på T 2 slutade med att vi i samlad tropp vandrade upp till Stig Lingnerts bostad på Trängenområdet och anmälde oss med nummer och namn. 104 Bengtsson, 110 Jöby, 117 Ljungquist, 120 Seeger och 125 Söderlund. Vår gamle lärare blev glad och rörd av att åter få se sina elever relativt välbehållna, om än inte så unga längre.

Fem goa gubbar samlade under porträttet av sin dåvarande regementschef, överste Torgny Unge

Uppskattat besök

Den 90-årige sergeanten, sedermera kaptanen, var själv still going strong och vid det efterföljande kaffet blev det en minnenas eftermiddag, där vi mellan skratten kunde se ut genom Stigs vardagsrumsfönster och blicka ner på den gamla kaserngården, där vi för 65 år sedan fick våra första lärospån hur man vänder klack och andra för yrket behövliga färdigheter. Den samstämmiga uppfattningen om vår gamle lärare var att bättre läromästare och chef får man leta efter. Vi efterlyser flera sådana människor i vårt samhälle. Tack Stig för det du gav oss.

Skövdepressen var självfallet mycket intresserad av vår sammankomst och båda tidningarna i staden hade refererat med vackra bilder. Vi kunde konstatera att vi varit goda ambassadörer för vårt gamla regemente.

**Du är väl medlem i
Kamratföreningen?**

**Om inte, vänd dig till kassören
Håkan Forsberg, tel 0500-46 55 05
e-post: hakan.forsberg@mil.se**

Skyttet sedan sist

Lars Carlsson

Lars Carlsson och Jimmy Agesjö vid Militärt Nordiskt Mästerskap i skytte 2005

Ja då var det återigen dags för en liten "blänkare" om det militära skyttet, denna gång tänkte jag försöka spegla skyttet "hemma på vår gård" så att säga. Det är som ni säkert förstår inte direkt livaktigt på skyttesidan, vilket ni som följt Götaträngaren lätt kunnat förstå av tidigare artiklar som jag totat ihop. Det är inte bara redaktörens fel att det inte är skytte i varje utgåva av Götaträngaren skall ni veta!

-Vad är det då som spökar? undrar ni läsare säkert. Jo det är givetvis så att skyttet inte tillhör de sporter som det händer så mycket i under genomförandet eftersom skytten ibland nöter och nöter innan det smäller. Skyttet är ju oftast populärast i samband med de olympiska spelen vart 4:e år. Då är multisport, fallskärm, kampsporter med flera mycket häftigare.

Men det är så mycket mera, exempelvis bara att få ta ut ett tävlingsvapen från våra förråd kräver påskrift av regementschef, enligt gällande regelverk. Vissa förband tolkar regelverket så att det medför att utövaren också måste söka civil vapenlicens för vapen som ägs av FM. Motsägelsefullt så det förslår kan tyckas, och det tycker vissa polisdistrikt också, som nekar licensgivning på ett vapen som någon annan är ägare till, medan andra polisdistrikt säger ja till licensgivning. Så rörigt kan det vara ibland.

Som om detta inte vore nog så skall förvaringen lösas på rätt sätt, alltså ett larmat säkerhetskåp och dessa växer inte på träd ute bland truppofficerarna eftersom det i sådana fall måste till ett samförvaringsavtal med exempelvis alla andra brukare av samma skåp på kompaniet. Givetvis så skall våra förvaringskrav efterlevas eftersom vi är de som måste kunna hålla reda på våra vapen, oavsett om de är till för tävling eller inte. På T 2 har detta kunna lösas på ett mycket bra sätt för alla inblandade.

-Finns det ingenting positivt? undrar ni säkert. Jo, visst det gör det. Ett exempel på det är att några killar och tjejer nu har startat en nybörjargrupp under min enkla ledning. Vi passar på att gnugga skyttegrunder under ett par timmar på fredagen efter lunchuppehållet. Då är det störst chans att de som är verksamma på plutonerna kan komma loss och skjuta någon eller några timmar under den tid som soldaterna har annan verksamhet. Trots alla nymodigheter så finns det någon form av "fredagsrutin" kvar ute i verkligheten. Vissa av deltagarna har fått C T2 tillstånd till eget vapen och några har fortfarande lånevapen som administreras av instruktören.

Målsättningen vi har är att erövra skyttesportens gröna kort, ett kort som kommit till för att höja allas säkerhetsmedvetande, vilket i sin tur medförde att det också snabbt blev ett krav från licensgivande myndigheter. Inom den utbildningen så gnuggas också föreningskunskap och utbildningen avslutas med ett skriftligt prov.

Det är för min del oerhört stimulerande att se "eleverna" göra framsteg från fredag till fredag. I början var träffbilderna stora, men på några få gånger så är de så bra att det bara är att "skruva in" på rätt ställe så att säga. Dessa snabba framsteg beror till stor del på att nybörjarskyttarna egentligen inte är nybörjare i ordets rätta bemärkelse. Dessa officerare är vana utbildare från skjutbanan där de med sina egna soldater redan testat vad bra grunder betyder för utvecklingen framöver. De kan snabbt överföra de godbitar som finns i soldatutbildningen till sitt eget pistol-skytte under sin egen träningsverksamhet.

Det som också är oerhört positivt för vår idrott är att regementet har begåvats med en egen inomhusskjutbana för skytte på 25 meter. Banan byggdes av K 3 under den tid de var verksamma på regementsområdet. Denna bana lever upp varje höst eller tidig vinter då våra få skyttar drar in på "klockstallsvinden" för att förlänga säsongen lite till. Banan går också att använda till korthållsskytte med gevär. Man använder då en förminskad gevärstavla. Kommer man bara ihåg att starta upp värmen i tid på vintern så är det drägligt att skjuta där uppe. Banan är tillåten för skytte med kaliber .22 long rifle och .32 S&W long, den senare en pistolkaliber med blykula.

Skövdes övriga skytteföreningar

På andra sidan Heden har vi P 4 IF och deras skytte. Där är livaktigheten avsevärt mycket större, till stor del beroende på att den föreningen har civila skyttar inom sin organisation, något som den har haft så länge tillbaka jag kan minnas.

När det arrangeras tävlingar inom pistol-skyttet i Skövde så görs det undantagslöst som ett samarrangemang av föreningarna P 4 IF, Skövde sportskytteklubb och vårt T 2 IF. Detta är ett måste eftersom vi alla tre har för lågt medlemsantal för att klara tävlingsverksamheten på egen hand så att säga.

Det finns också ytterligare en förening som bär namnet Skövde Garnisons skytteförening. I denna förening skjuts det med gevär och k-pist. Hur aktiv denna förening är vet jag inte i skrivande stund.

På gevärssidan finns ju givetvis också Skövde Skyttegille, en förening som vi på T 2 stått nära under många långa år. Denna förening har byggt en helt ny luftvapenbana ute på skyttecentrat Lövsjötorp och bedriver en livaktig ungdomsverksamhet.

Vad beträffar Skövde sportskytteklubb så är det mig veterligen bara pistolskytte som bedrivs inom den föreningen, i omfattning ungefär lika bra eller dåligt som inom vår egen förening.

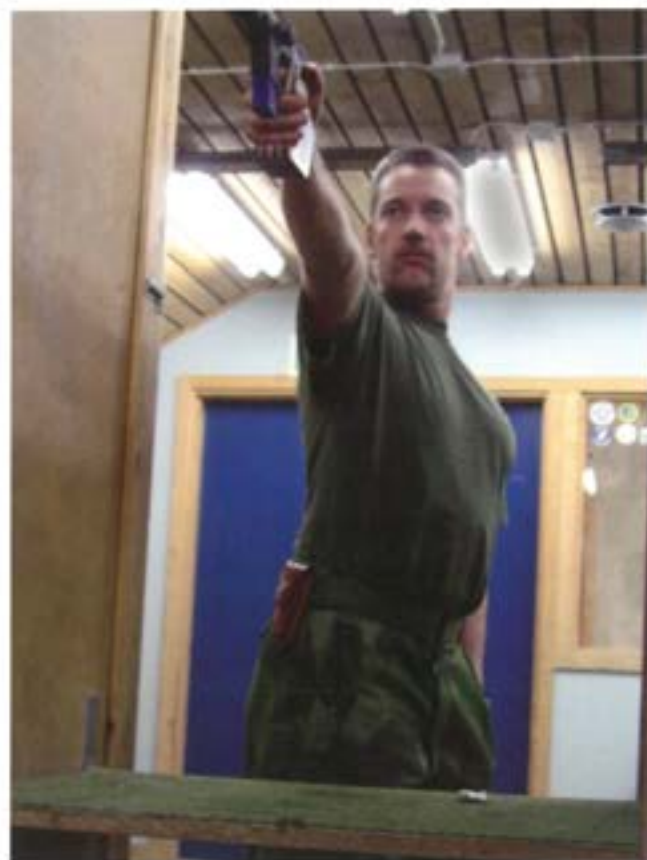
Sammanslagningar?

Det allra senaste inom skyttesporten är att de stora förbundsdrakarna i dagarna startat ett arbete för

att gå samman till en stor organisation. Detta för att skapa en större slagkraft vid det politiska bordet.

De organisationer som startat detta är SkyttUO, Svenska sportskytteförbundet och Frivilliga skytterörelsen (FSR). Den organisation som fortfarande tvekar är Svenska Pistolskytteförbundet (SPSF). Deras tvekan består av att de vill efterhöra medlemmarnas åsikter innan de går vidare i denna process.

En eventuell sammanslagning förespås vara klar till starten av 2008. Till och från så pratas det även i Skövde om att slå ihop föreningar. Hur det blir med den saken återstår nog att se. Kanske ett kommande nummer av Götaträngaren har kunskap om detta.

*Emil Åkermark under träning
Foto: Lars Carlsson*

Du är väl med i T2 IF?

Regementets dag 2006

Regementets dag är en tradition sedan 70 år tillbaka. Årets upplaga hör nog till de varmare. Solen lyste frikostigt över T 2, då anhöriga och övriga besökare kom för att få en inblick i verksamheten. Strax före kl 8 på morgonen var det redan mycket folk i rörelse. Alla väntade på att få träffa sina söner och döttrar, pojk- och flickvänner, bröder och systrar.

Dagen inleddes med tid för soldaterna att visa runt sina anhöriga i kaserner och på logement. Regementschefen, överste Krister Edvardson, hälsade därefter välkommen vid en uppställning på kaserngården.

Regementschefens tal

Efter soldaterinran drog sig publik och soldater ut mot Heden. Där fick de se en logistikförevisning innehållande flera av de fordon och den materiel som ingår i en modern logistikenhet.

Alla besökare serverades ärtsoppa och pannkakor till lunch. Därefter var det dags för värnpliktskamp ute på Heden. Marieberg kompani skulle försvara sin seger från de två tidigare åren, men pressen blev för stor och Nora kompani stod som segrare efter de fem delmomenten.

När Arméns Lejon som sista inslag genomförde sin hissande MC-show, stod publiken med hjärtat i halsgropen.

Kapten Per Ugglan informerar om internationell tjänst

Caroline Bengtsson vid uppställning på kaserngården

Fältruckens förevisning

Arméns Lejon visar upp sig

Jeanette Back besökte pojkvänner Pierre Rask

Segervrål efter vinst i värnpliktskampen

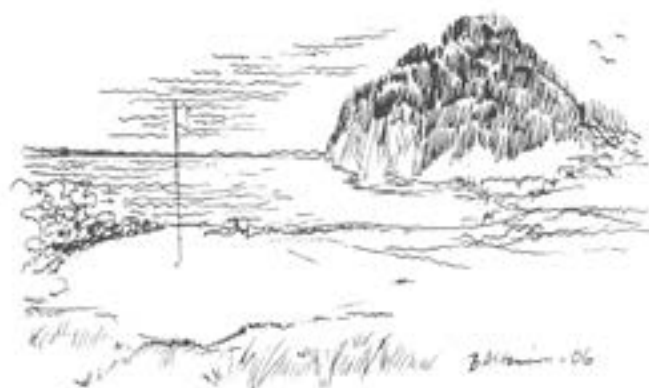
Kamratföreningens vice ordförande, Christer Rapp, värvar medlemmar

Alla bjöds på ärtsoppa och pannkakor

Storpublik på Heden, framför regementet

Inbjudan till inofficiellt trängmästerskap i golf 28 maj

Björn Aktanius

Nu inbjuder vi alla golfintresserade att träffas på en plats med trängtraditioner och militärhistoria. Banan ligger på Stora Lunds skjutplats, strax nedanför det mäktiga Omberg med utsikt över Vätterns vida vatten.

Det välkända baracklägret finns fortfarande kvar, men man har byggt både hotell och klubbhus på ett charmigt sätt. Här fanns en gång Sveriges första militära flygfält och här landade flera gånger Herman Göring på friarstråt i ett eget privatplan. Åtskilliga somrar har läkarkompanierna på T 1 haft sitt eget eldorado här och både luftvärn och driftvärn känner igen varenda barack. Här finns nu en av Sveriges bästa golfbanor, designad av Pierre Fulke och utvecklad av bröderna Tegnebo.

Här spelar vi den 28/5 (Annandag pingst) ett kamratligt mästerskap som poängbogy med bara äran på spel. Första start kl 10.00.

Anmälan gör du enklast per telefon 0142-213 25 eller per e-post aktanius@telia.com. All betalning sker på plats. Ingen startavgift.

Vill du övernatta eller ordna måltider, kan du ringa 0144-121 60. Det här är en eftersökt bana, så du bör vara ute i god tid.

Elden och dess effekter

Eva Nilsson

Inom Försvarmakten används en hel del förkortningar. En av de nyare är CBRN där bokstäverna står för Chemical, Biological, Radiological och Nuclear. Under en vecka övade Sjukvård/CBRN-plutonen på brandbanan, där soldaterna bl a fick gå genom brandtunnel.

Eftermiddagen inleddes med en övning i att släcka brand i docka. För att visa vad klädseln betyder, förevisade kaptén Åkermark därefter brand i tre olika tyger. Soldaterna kunde själva se hur snabbt elden brann igenom regnkläderna.

Därefter fick alla prova på att släcka en drivmedelsbrand med pulversläckare. Det visade sig snart att det riktiga sättet att angripa elden var med svepande rörelser över lågornas lägsta punkt.

Brandtunneln krävde lite förberedelser både för soldater och befäl. Soldaterna beordrades att sätta på sig all utrustning; från långkalsonger och skjorta till dubbla handskar och skyddsmask, detta för att förhindra brännskador. Nacke och öron skyddades genom att knäppa händerna bakom nacken och vika fram armarna över ansiktet.

Kaptén Åkermark förberedde genom att lägga ut napalm, en mycket trögflytande massa, över och vid sidan om tunneln som skulle passeras. Alla gick sedan igenom flera gånger för att övervinna eventuell obehagskänsla.

Artikeln har tidigare varit publicerad på hemsidan

Guld till Team Culinar

Eva Nilsson

Foto: Andery Löfvenborg

För två år sedan började Carl Almgren, förplägnadsinstruktör vid T 2, att skriva ner och rita upp allt han kunde komma på som skulle kunna bli en meny. Under en vecka i höstas tävlade Team Culinar i Militära Kock-VM i Luxemburg och det visade sig vara ett vinnande recept som komponerats.

-Vår målsättning var att ta guld både i Det kalla köket och Det varma köket, och det lyckades vi med, säger Almgren. Nu siktar vi på OS 2008.

Tävlingsmeny

Förrätt

Mandelsoppa på kycklingbuljong serverad med röka mandlar, råstekt havskräfta i brynt vitlökssmör

Varmrätt

Rådjurssadel serverad med knaperstekt toast med oxmärg, persilja, salt och peppar. Till detta äppelvinäger-sås, brynt potatiskaka och variation på lök.

Dessert

Vaniljbrylé med lakritssås, serverad med jordgubbsglass på chokladtäckt fruktkompottskvadrat.

MC-utbildning

Eva Nilsson

De 21 trafiksoldaterna på Movcon-plutonen påbörjade i september sin sju veckor långa MC-utbildning. Glänsande nya motorcyklar av märket KTM stod i två perfekta rader. Kapten Lukas Johansson samlade alla kring en av cyklarna för att gå igenom hur man justerar gas, koppling och backspeglar.

- Det är första kullen soldater som utbildas helt och hållet mot MC 409, berättar kapten Johansson. - Vi kör sex veckors utbildning nu och sedan blir det en vintervecka då de får lära sig att köra med skidor monterade på motorcykeln.

Christian Färnlöf har en Honda CB 350S hemma i garaget.

- Jag har kört en del förut, men den här cykeln är lite större, säger han stolt. Det ska bli kul att få lära sig nya saker. Jag har hört att vi bl a ska köra hinderbana med vippbräda. Jag ser också fram emot vinterutbildningen.

Christian Färnlöf finjusterar under överinseende av kapten Lukas Johansson

Artikeln har tidigare varit publicerad på hemsidan.

Inför julen

Så kom då äntligen fredagen den 15 december. Soldaterna gick hem för välförtjänt ledighet och befälen tog ett djupt andetag och pustade ut innan det var dags att fira Lillejul. Alla ingredienser fanns där; bad, bastu, spex, julbord och mingel på Götamässen. Höjdpunkten var nog ändå spexet som, precis som tidigare år, innehöll många pikar och skämt. Några fick ta emot mer än andra, men en kväll som denna är det tillåtet att tänja på gränserna. Lillejulskommittén hade gjort ett gediget jobb och fångat flera av karaktärerna på ett fyndigt sätt.

Fredrik Paulsson, vinnare i årets skinksjutning

Flygvapnets Musikkår under ledning av Anders Lundin

Traditionellt julbad

Muris Nezirevic hänger ett smycke runt Lucias hals

Spexet innehöll många färgstarka figurer

Jullunchen 2006

Ulf Floberg

En av årets höjdpunkter för oss pensionärer och de äldre vid regementet är Jullunchen. Om det är något som är tradition vid regementet är det denna samling, tycker vi. Den är, förstås, traditionsbunden och allt skall vara som "det alltid har varit". Nu är det nog ändå inte alltid som det har varit, utan allt förändras efterhand. Numera, får vi en jultallrik som innehåller det mesta som vi förväntat oss och kanske väl det. Många tycker att detta är perfekt, men andra tycker att det är ett "steg bakåt". De som tycker så, saknar att gå omkring runt bordet och välja mat själva och småprata med andra som också står där och väljer. Hursomhelst, så är det i alla fall mycket trevligt.

Vid årets jullunch mötte det upp ett sextio-tal äldre T 2-are. Det mest slående är att alla blir så glada över att ses igen. Det är helt klart att det finns mycket starka band mellan många människor, band som inte har tunnats ut utan snarare förstärkts genom åren. Tyvärr hinner nog ingen med att prata med alla som man skulle vilja prata med. En enda episod kan förena... Kommer du ihåg..?

Regementschefen tilldelar Sven-Eric Andersson Kamratföreningens plakett i silver.

Bara glada miner under jullunchen

Bland jullunchens viktiga inslag är chefs information, vilket också skedde i år. Troligen har det aldrig getts någon mera positiv information från någon C T2... Detta trots att namnet T 2 försvann från och med 2006-12-31... Allt som meddelades oss äldre var i positiva ordalag. T 2 försvann dock, men blir Trängregementet och det uppstod 2007-01-01. Vi är därmed Sveriges yngsta förband. Regementschefen tilldelade också Sven-Eric Andersson Kamratföreningens plakett i silver för hans mångåriga engagemang i Kamratföreningen och Trängklubben.

Jullunchen avnjöts enligt tradition. Vi kan väl säga att vi något saknade vår sångspecialist, Otto von Krusenstierna, men ansvaret axlades med den äran av Gunnar Kejnell, som faktiskt är en sångare av rang. Vi saknar Otto i alla fall... Vi vill ha kombinationen Otto och Gunnar.

Jullunchen avslutas nuförtiden ganska tidigt. Själv gick jag hem vid 17-tiden och då var det inte så många kvar i mässen. Det är ju en lunch... Den skall inte hålla på till inpå småtimmarna. Vi har funnit formerna för umgänge. Vi som kommer till jullunchen trivs på och med T 2. Jag som var med fattar inte att inte "ALLA" är med.

- Du, kom nästa år! Du kommer att träffa alla de gamla kompisarna som Du har saknat och Du kommer att få en trevlig stund med god mat.

Kamratföreningens årsmöte 2006

Håkan Jansson, sekreterare

Främst i bild fr v: K-G Ljungqvist, gunnar söderlund och Christer Rapp

Årsmötet den 23 september 2006 genomfördes i de lokaler som Sjukvårdsskolan just lämnat och som glädjande nog snart kommer att inrymma Logistikskolan. Årsmötet genomfördes med ett 25-tal medlemmar närvarande. Från årsberättelsen för verksamhetsåret 2005/2006 kan redovisas att medlemstalet den 31 augusti var 652 personer, vilket är en liten ökning från föregående verksamhetsår. Under verksamhetsåret genomfördes två styrelsemöten.

Kamratföreningens årliga resa genomfördes den 6 maj 2006. Denna gång gick resan med temat Kinnekulle samt med ett uppskattat besök på Mariedals egendom utanför Lundsbrunn. Guide var ägaren Ivar Virgin. Uppskattade ledare var Björn Lippold med stöd av Håkan Forsberg.

En ny resa i Kamratföreningens regi kan förhoppningsvis genomföras under 2007 och då med T 4 som tema.

Följande personer valdes av årsmötet för verksamhetsåret 2006/2007:

Val på två år:

Christer Rapp
Jan-Håkan Otterberg
Håkan Forsberg
Alv Svensson
Anders Eriksson
Olle Fagerström

Kvar i styrelsen för ytterligare ett år:

Nils Smith
Ulf Floberg
Bertil Hellberg
Mats Fransson
Håkan Jansson
Krister Huldt

Val av revisorer:

J-O Bengtsson, omval 2 år
Rolf Einarsson, kvarstår 1 år

Val av revisorssuppleanter:

Olle Andersson, nyval 1 år
Kent Johansson, nyval 1 år

Val av medaljkommitté för 1 år:

Håkan Forsberg, sammankallande
Karl-Gustav Ljungqvist
Jan-Håkan Otterberg

Val av valberedning för 1 år:

Christer Schön, sammankallande
Håkan Melin
Leif Olsson

Ordföranden delade ut förtjänstplaketter och förtjänststecken enligt nedan.

Plakett i brons till Krister Huldt

Motiv

Har aktivt arbetat i Kamratföreningen och Garnisons muséi vänner

Plakett i guld till Lennart Johansson

Motiv

Har gjort sig förtjänt av Förtjänstplakett i guld genom sitt långvariga och aktiva engagemang i Göta trängregemente och Kamratförening samt dess jubileer såsom T 2 90 år (1995), T 2 100 år i Skövde (2005) och trängtrupperna 120 år (2005). Lennart har genom sitt stora kontaktnät hjälpt till att skaffa fram tidstypiska fordon och materiel till dessa jubileer. Lennart har startat och drivit uppvisningsgruppen Arméns Lejon fram till sin pension och har på så sätt förgyllt tillvaron på många sätt för oss Götaträngare och många andra.

30-års jubileum av muck 7 komp. T2 Lpuh 75-76

Rune Andersson

Det hela började i februari med en röjning av gamla kartonger med papper och då hittade jag ett fotoalbum från lumpen samt en plutonslista på den gamla underhållsplutonen. När jag satt och tittade i den och albumet insåg jag att det var 30 år sedan vi muckade i augusti och då föddes idén till en återträff.

Sagt och gjort. En resa till skattemyndigheten för att få reda på aktuella adresser gjordes. Jag upptäckte då att av den gamla plutonen var det ett par som emigrerat och tre som avlidit, men resterande ca 40 personer fick jag aktuella adresser till. Jag författade ett brev till dessa för att höra efter om det fanns intresse för en återträff. När jag skickat detta tänkte jag:

- Varför inte försöka med hela kompaniet med både befäl och värnpliktiga? Efter några telefonsamtal till T 2, samt några av de befäl vi haft, för att hitta listor på de andra plutonerna, stod det klart att enda sättet var att åka till krigsarkivet i Stockholm och leta. Så i slutet av maj månad var jag i Stockholm och plöjde igenom två mycket tjocka luntor med regementsordrar för att hitta sånt som rörde 7. kompaniet. Hittade där ett ganska stort antal namn på både befäl och värnpliktiga som hörde till kompaniet, ca 60 stycken. Därefter hem igen och efter ytterligare två resor till skattemyndigheten kunde det skickas ut ett brev till berörda.

Fick tillbaka ett ganska stort gensvar så det bestämdes att träffen skulle bli av den 23 september på Regementets dag i Skövde. Samtidigt bestämde min bror att göra en återträff med sina FN-kamrater och göra detta samtidigt som oss så att vi kunde samordna de två träffarna.

Den 23 september kunde vi som anmält oss anlända till ett soligt och varmt Skövde och vid samlingen på T 2 mässen kunde vi se att det kommit drygt 20 personer ur gamla 7. komp. Det blev ett glatt återseende, för de flesta hade inte setts på 30 år och vi kunde konstatera att det var tur att vi hade gjort namnlappar till alla för vi var inte riktigt likadana som för 30 år sedan. Vår kompanichef Börje Bengtsson hälsade alla välkomna och berättade lite om hur han upplevde sin tid som vårt befäl och vad han gjorde sen. Han berättade också om hur armén i allmänhet och T 2 i synnerhet förändrats under åren med ny inriktning, nya lokaler och en krympande kostym. Därefter blev det en rundtur på kaserngården för att se hur de värnpliktiga arbetar idag och vilken materiel de har att jobba med.

Sen var det tid för lunch och det var kronans ärtsoppa med pannkakor som stod på meny som utdelades av 4. komp och alla var överens att vissa saker förändras aldrig. Efter lunchen var det en kompanikamp och en uppvisning av Arméns Lejon på fältet utanför regementet innan det var dags för eftermiddagsfika, vilken intogs på Soldathemmet. Sedan stod Garnisonsmuseet på tur med en guidad visning bland föremålen som fanns där. En mycket intressant sak var den modell av gamla T 2 som står uppställd där. Den väckte många minnen. På vägen ut blev det gruppfotoering innan det blev bussresa till "vårt" gamla T 2. Idag är det Skövde högskola som huserar i våra gamla lokaler så att det var mycket omgjort och tillbyggt men vi kunde ändå se att många av de byggnader som vi kände igen var i stort sett kvar som vi mindes dem. Efter en rundvandring på området bar det av tillbaka till nya T 2. Där skildes vi från en del som inte hade möjlighet att vara kvar på middagen på kvällen.

Efter lite uppfräschning blev det samling på mässen igen för genomgång av dagen och hur kvällen skulle avlöpa. Det blev en promenad i det vackra septembervädrat till ett av stadens hotell för intagande av middag och ytterligare samkväm där också ytterligare två av våra befäl slöt upp. Efter god mat och dryck fortsatte vi att prata gamla minnen till sent på natten, för att till slut

återvända till T 2 för övernattnig på ett logement som ställts till vårt förfogande.

Dagen efter blev det resa in till stan för frukost på en lokal hamburgerbar för att sedan styra kosan hemåt igen. Återträffen blev väldigt uppskattad och jag vill ta detta tillfälle i akt att tacka alla som gjorde den möjlig. Framför allt T 2 och de befäl som jag där hade kontakt med, våra gamla befäl som kom till träffen och framförallt min bror utan vars hjälp det hela knappast gått att genomföra. Jag hoppas att det inte går 30 år igen innan vi ses.

30-årsjubilerande 7.komp tillsammans med Transportpluton från FN-bataljon 64M, samlade utanför museet.

Träff med Tp-plut från FN-bat 64M

RO Håkan Andersson, plutch

Plutonen har haft ett par återträffar tidigare och nu var det dags igen vid Regementets dag på T 2. Det började med att min bror, som muckade från 7. komp T 2 på hösten 1976, tänkte organisera en träff för sina kamrater och eftersom det var 30 år sedan vi åkte ner till Sinai bestämde jag mig för att hänga på. Både jag och min ställföreträdare var ju trots allt T 2-are.

Vi var åtta personer från plutonen som träffades på Götamässen på lördag förmiddag. Några hade varit med på träffen för fem år sedan, medan andra inte hade setts på decennier. Efter att ha tittat på modern materiel blev det ärtsoppa och pannkakor. På eftermiddagen såg vi en hisnande MC-uppvisning av Arméns Lejon, drack eftermiddagskaffe på Soldathemmet och blev guidade på Garnisonsmuseet av förre regementschefen Nils Smith.

Kvällen började vi med en öl på Götamässen och lite gamla fotografier, sedan middag på hotell Billingen. På natten hade T 2 ställt upp med ett logement så att vi kunde återuppliva ytterligare lite gamla minnen. Efter frukost på söndag morgon skildes vi åt för denna gång.

Historik

Den första FN-styrkan i Sinai skapades för 50 år sedan, efter Suez-kriget 1956, för att skilja de stridande parterna åt. FN:s nya verktyg skapades under Dag Hammarskölds tid som FN:s ledare och var den första (och då enda) väpnade FN-styrkan, så den fick namnet United Nations Emergency Force (UNEF). Nya FN-styrkor på andra platser som skapades senare fick oftast namn efter det land där de förlades, exempelvis UNFICYP = United Nations Force In Cyprus.

**Du är väl medlem i
Kamratföreningen?**

Om inte, vänd dig till kassören
Håkan Forsberg, tel 0500-46 55 05
e-post: hakan.forsberg@mil.se

Efter kriget 1956 drog sig Israel tillbaka till sina ursprungliga gränser och FN-styrkan UNEF förlades i Gaza, vid gränsen mellan Israel och Egypten. 1967 upplöstes FN-styrkan på order av Egypten. Några veckor senare gick Israel till anfall och tog på kort tid hela Sinai ända fram till Suez-kanalen, som fick stängas. Kriget fick namnet Sexdagars-kriget. Den israeliska armén stannade efter kriget kvar i Sinai. Under kriget ockuperade Israel också Västbanken från Jordanien och Golanhöjderna från Syrien.

1973 var det dags för krig igen. Inför den judiska storhelgen Yom-Kippur hade delar av den israeliska armén i Sinai fått permis och då gick egyptierna till anfall. Anfallet samordnades med syrierna som försökte ta tillbaka Golanhöjderna, vilket dock inte lyckades. Efter det vapenstillestånd som skrevs under efter ett par veckor delades Sinai-öknen mellan parterna. Egypten fick ett par mil, så de kunde öppna Suez-kanalen igen, och Israel resten. Parterna skulle skiljas av en buffertzona som bevakades av en FN-styrka och eftersom den skulle placeras mellan samma parter som förut blev namnet återigen UNEF, men för att markera skillnaden kallades den nya styrkan UNEF 2. FN-styrkan upplöstes efter fredsavtalet mellan Israel och Egypten 1979.

Studiebesök vid gamla T 2

Zonen sträckte sig från Medelhavet i norr, rakt söderut till Röda havet. FN-styrkan var grupperad dels i själva zonen och dels på den egyptiska sidan. Det svenska området var längst norrut mot Medelhavet, cirka tre mil brett och sträckte sig cirka åtta mil rakt söderut. Därefter kom först

ett område som bevakades av en bataljon från Ghana och sedan ett som bevakades av en indonesisk bataljon. Området längst i söder mot Röda Havet bevakades av en finsk bataljon. FN-styrkans högkvarter samt underhållsenheter från Kanada och Polen var grupperade i den egyptiska staden Ismailya på Suez-kanalens västra strand.

Från hösten 1976 till försommaren 1977 bevakades den svenska delen av buffertzonen av FN-bat 64M. Bataljonen, med cirka 650 man, bestod av en bataljonsstab, ett stab- och trosskompani, där vi ingick, samt tre skyttekompanier. Vårt kompani låg förlagt på en plats som kallades Baluza i norra delen av Sinai-halvön, drygt tjugo km öster om Suez-kanalen och fem km från Medelhavet. Bilparken bestod av lastbilar, personbilar och minibussar. Lastbilarna var i huvudsak svenska, mest Scania L50, ett par Volvo F86 samt en större Scania 111 med kran. Övriga bilar tillhandahölls av FN och var huvudsakligen Volkswagen Passat (kombi) och Volkswagens minibussar.

Min transportpluton på 35 man skötte alla underhållstransporter till bataljonen och dessutom de tunga transporter inom bataljonen, dock inte drivmedel eller färiska livsmedel. Vi utförde också de flesta persontransporterna, utom för bataljonchefen som hade egen bil. Resorna gick både österut mot underhållsplatserna i Egypten och västerut mot Israel. Till Egypten var det ju inte så särskilt långt, men det var ständiga problem med att komma över kanalen. Visserligen hade egyptierna lovat att lägga en pontonbro på nätterna och färja över kanalen skulle gå på bestämda tider, men ibland kunde vi bli stående i många timmar. Till Israel däremot var det ganska långt. Exempelvis åkte vi dagligen till Tel Aviv för att hämta och lämna brevpost, 30 mil dit och 30 mil hem. Varannan vecka kom dessutom ett Herkules-plan från Sverige till Israel med åtskilliga ton gods och ibland följde även passagerare med. Som retur skickades bl a åtskilliga ton postpaket varje gång. Allt som allt blev det många mil på vägarna och tillsammans avverkade vi cirka 20000 mil per månad, så slitaget på bilparken var stort.

Inbjudan till Kamratföreningens resa våren 2007

Nils Smith och Alv Svensson

Kamratföreningens årliga resa har utvecklats till ett mycket populärt inslag i föreningens verksamhet. Några enkla "marknadsundersökningar" har visat att majoriteten av resedeltagarna gärna vill pröva en tvådagarsresa. Styrelsen har därför beslutat att 2007 års resa skall omfatta två dagar; fredagen den 20 april och lördagen den 21 april.

T 2 är numera hela Sveriges trängregemente och bedriver dessutom en omfattande internationell verksamhet. Följaktligen är det på sin plats att denna nya verklighet återspeglas även i Kamratföreningens verksamhet. Färden kommer därför att ställas till Skåne med möjligheter till aktiviteter i Danmark.

Program i stort

Fredagen den 20 april

Kl 07.30 avfärd med buss från T 2, kasernvakten. Under bussresan kort kafferast någonstans i Småland.

Lunch (subventionerad av Kamratföreningen) på "gamla" T 4 i Hässleholm. T 4 Kamratförening ansluter och svarar för guidad tur på "gamla" T 4 och P 2.

Under eftermiddagen fortsatt bussresa till Helsingborg där inkvartering sker, varefter resten av dagen är fri. Information om aktuella evenemang i Helsingborg kommer att presenteras under dagen. Goda möjligheter att besöka Danmark.

Lördagen den 21 april

Frukost på hotellet.

Under förmiddagen enskilda aktiviteter.

Lunch enligt senare bestämmande.

Återresa med besök vid någon attraktion eller shoppingmöjlighet. Ankomst till Skövde under kvällen.

Inkvartering

Inkvartering sker på Best Western Hotel Duxiana, Bruksgatan 40, centralt i Helsingborg med gångavstånd till Danmarksfärjorna.

Priser:

Enkelrum 650:-

Enkelrum med extrabädd 650:- för 2 personer

Dubbelrum 800:- för 2 personer

Frukost ingår i samtliga priser.

Kostnader

Kamratföreningen subventionerar busstransporten och den gemensamma lunchen på "gamla" T 4. Övriga kostnader bestrids av den enskilde.

Anmälan

Anmäl dig till Marina Lindwall 0500-46 52 00 senast onsdagen den 28 mars. Ange samtidigt inkvarteringsönskemål.

Inbjudan gäller givetvis även medföljande hustru/make/sambo.

Garnisonsmuseet informerar

Björn Lippold

Kungaparet anländer till museet

Foto: Claus Lippold

Bra verksamhetsår

Då var femte året av verksamhet vid det gemensamma Garnisonsmuseet till ända. Vi kunde haft ett jubileum men tyckte att de två sista årens jubiléer vid Skövde Garnison kanske var av högre dignitet. Att ett regemente - som Göta trängregemente - har legat i en och samma stad under hundra år, firade vi år 2005. 2006 års jubileum har varit Skaraborgs regementes 375-åriga historia, från den första bataljonen som 1631 överfördes till Tyskland, fram till våra dagar.

Till detta kan också läggas det glädjande att museet nu haft över 40 000 besökare på de fem år som vi verkat. Och ett verkligt trevligt besök var när vi den 30 september fick visa museets första våning för Deras Majestäter Kungen och Drottningen med följe, där bland annat landshövdingen, biskopen med flera bl a från högsta försvarsledningen ingick.

Ytterligare ett glädjande tecken är att det verkar som om de flesta befäl förstår vikten av att den värnpliktige innan regementets dag skall ha besökt Garnisonsmuseet. Order tror jag mig veta har gått ut att så skall ske och det har i år hörtsammats av de flesta kompanierna. Totalt har hittills tio plutoners värnpliktiga från T 2 besökt museet. Det visade sig vid regementets dag vara en uppskattad verksamhet, att komma till museet för att visa nära och kära regementets historia. Till detta

skall också läggas alla de sökningar som vi denna dag hade i Soldatregistrets databas där Fredrik och Lars-Åke tog fram soldatsläktingar på löpande band.

Framtid

Många funderar säkert på vad som kommer att hända med museet i framtiden efter alla diskussioner som varit om bland annat Pansarmuseet. Självklart är vi positiva till att flytta Pansarmuseet till Skövde. Det vi inte tror på är att bygga upp det mastodontmuseum som man planerade. Vad vi nu arbetar efter är att övertaga hela vår nuvarande byggnad för museet och utvidga verksamheten till att bli nationellt trängmuseum, med ytterligare utställningsyta på första våningen. Där skall bland annat trängens verksamhet beskrivas. Även detta med våra regementens utlandsverksamhet kommer att utvidgas i de nya utrymmen som kommer att bli följden av att vi flyttar upp administrationen på andra våningen. Jag ser gärna att jag får in synpunkter på vad Ni saknar eller vad Ni tycker jag skall beskriva ytterligare. Ombyggnationen är meningen skall bli omfattande och även gälla den utställning som vi nu har där. Troligen kommer stora förändringar att ske.

Våra Muséiprat-kvällar under hösten har som tidigare år varit välbesökta, varför denna verksamhet även kommer att genomföras nästa år. Förslag på föredrag som Ni tycker vi skall ha mottages tacksamt. Några är redan klara, men ytterligare behövs.

Info via e-post

Ni vet väl också att om Ni anmäler Er e-post adress till oss här på museet kommer Ni att få kontinuerlig information om vad som händer. Som när vi har sändningar i Radio Skövde eller när det sänds program på Öppna Kanalen. Det visar sig att våra sändningar av Historiska magasinet en gång i månaden hörs långt utanför Skövde kommuns gräns, varför jag rekommenderar Er att söka efter frekvensen 93,3 Mhz där sändningarna sker. När det gäller Öppna kanalens sändningar kan Du se dessa på Comhem-kanalen där bland annat Falköping och Mariestad ingår. Anmäl Er e-postadress till bjorn.lippold@mil.se

Kamratföreningarna i samverkan i nya Trängregementet

Nils Smith

Nils Smith, ordförande i samordningsgruppen

Bakgrund

När Du läser detta nummer av Götaträngaren har Riksdagen beslutat att lägga ner Göta trängregemente, det sista trängregementet i armén, och att i stället organisera ett, för försvarsgrenarna gemensamt förband för underhållstjänst, benämnt Trängregementet (TrängR). Detta nya regemente får då uppgiften att bevara och vårda traditioner och historia från de nedlagda trängförbanden. I mångt och mycket blir det kamratföreningarna och "förbandsmuseerna" som handgripligen får göra det, och för detta behöver kamratföreningarna visst ekonomiskt och annat stöd från Trängregementet.

Att föra dialog och förhandla med fyra kamratföreningar, där regementschefen dessutom enligt stadgarna är ordförande i T 2 kamratförening, och i det stycket skulle hamna i situationen att förhandla med sig själv, föreföll C T 2 opraktiskt. Han kallade därför i januari 2006 till ett möte med representanter från trängens alla kamratföreningar, Trängklubben och Garnisonsmuseet för att, ganska fritt, diskutera på vilket sätt stöd kan ges och vilken typ av hjälp och stöd kamratföreningarna och Trängklubben behöver och hur dialogen om stöd för dessa skall gå till.

- Under detta första möte lyftes frågor om
- att bilda en samordningsgrupp för kamratföreningarna med representanter från alla kamratföreningarna och Trängklubben
- vilket stöd kamratföreningarna förväntade sig
- önskemål och möjligheter att ge ut en gemensam tidning
- önskemål och möjligheter att genomföra för kamratföreningarna gemensamma aktiviteter
- bevarande av trängens traditioner och historia.

Det är att notera att Trängklubben inte är en kamratförening enligt centrala bestämmelser utan är, från början, en umgängesklubb för trängare som var stationerade och arbetade i staberna i Stockholm eller var lärare eller elever vid skolorna i Stockholm. Tränginspektören var ordförande. Denna klubb har efter hand tagit in som medlemmar officerare, även från andra truppslag, som arbetar med "underhållstjänst" i vid bemärkelse. Klubbens tidskrift "Trängaren" har blivit ett forum för att beskriva genomförande och utveckling av underhållstjänst och logistik på "högre nivå".

Trängens samordningsgrupp

Ytterligare tre möten har ägt rum. En samordningsgrupp för trängtruppernas kamratföreningar har bildats som, i samverkan och samråd med TrängR, fastställt följande uppgifter för samordningsgruppen:

- Trängens samordningsgrupp är ett nätverk för samordning av trängtruppernas kamratföreningars och Trängklubbens strävan att
- stärka och utveckla kamratskapet,
- värna, vårda och till eftervärlden föra vidare och om möjligt dokumentera trängtruppernas historia och traditioner,
- orientera om Trängregementets verksamhet och utveckling.

Samordningsgruppen har att företräda kamratföreningarna och Trängklubben gentemot Försvarsmakten (TrängR) när det gäller stöd.

Kamratföreningarna och Trängklubben utser inom respektive styrelse två representanter att ingå i samordningsgruppen. En av representanterna ur T 2 kamratförenings styrelse utses till sammankallande. C TrängR utser representant att ingå i samordningsgruppen. C TrängR understödjer samordningsgruppen ekonomiskt och praktiskt.

Gemensam tidning

Vidare har beslutats att en tidning, gemensam för det nya förbundet, trängtruppernas kamratföreningar och Trängklubben skall ges ut med två nummer per år, och tilldelas, förutom alla vpl och anställda vid Trängregementet, alla medlemmar i kamratföreningarna och Trängklubben. Halva tidningen är avsedd att beskriva Trängregementets verksamhet och utveckling inom underhållstjänstområdet. Den andra halvan är vikt för kamratföreningarna. Här kan respektive förening få ut information till sina medlemmar, få med artiklar om verksamheten m m vid det gamla regementet, reportage från kamratföreningens verksamhet, foto m m.

Tidningens tryckning och distribution finansieras genom C TrängR försorg. Trängregementet utser ansvarig utgivare och huvudredaktör. En kamratföreningarnas redaktionskommitté har utsetts, med Ulf Floberg som samordnare. Namnet på tidningen blir föremål för ytterligare diskussion, men arbetsnamnet är "Trängaren".

Samarbete mellan museerna

Trängtruppernas traditioner och historia skall samordnas av samordningsgruppen bl a genom att utveckla ett utökat samarbete mellan de befintliga "trängmuseerna" och Garnisonsmuseet i Skövde, och genom att initiera och driva intressanta och viktiga traditionsprojekt.

Kamratträff hösten 2007

Ett preliminärt beslut om att, i september 2007 under två dagar, i Skövde, anordna en Trängkamratträff med deltagande från alla kamratföreningar och Trängklubben har tagits. Vid detta tillfälle skall det nya Trängregementet presentera sig, sina uppgifter, sin organisation och materiel. Historis-

ka och kulturella inslag, liksom gemensam måltid skall inrymmas i programmet. Medlemmarnas respektive skall ges möjlighet att delta och ett särskilt damprogram skall planeras. Definitivt beslut om kamratträffen tas när samordningsgruppen träffas i maj 2007.

Samordningsgruppens arbete

Samordningsgruppen skall sammanträda två gånger per år, i maj och september. Vid majmötet skall respektive kamratförening och Trängklubben medföra plan för sin verksamhet för påföljande år, som underlag för dialogen med C TrängR om stöd och också, liksom till novembermötet, underlag att ingå i det kommande numret av tidningen.

Samordningsgruppen för kamratföreningarna är för närvarande sammansatt enligt följande:

- T 1: Tore Månsson, Björn Aktanius
- T 2: Nils Smith (sammankallande), Ulf Floberg
- T 3: Kjell Åström, Leif Östberg
- T 4: Peter Alf, Gunnar Segerholm
- Trängklubben: Patrik Printz, Gustav Berggren
- TrängR repr: Håkan Forsberg

Vad händer med Kungl Göta trängregementets kamratförening?

T 2 kamratförenings styrelse har tillsatt en arbetsgrupp som till årsmötet i september skall ha arbetat fram ett förslag till hur Kamratföreningen skall anpassas till det nya Trängregementet och också ge förslag på ändrade eller nya stadgar.

Trafikdirigering

Gustaf Ljunggren, Movcon

Foto: Gustaf Ljunggren

Under en vecka har Movconpluton genomfört dirigeringsutbildning. Efter många timmars drill, som nu sitter i ryggmärgen, fick soldaterna visa att de verkligen kan dirigera i en korsning. (Movcon = Movement Control, dvs kontroll av transportrörelser)

Med hjälp av trafikpolisen stängdes under en dag trafikljusen av i tre korsningar i centrala Skövde. Samtliga soldater genomförde dirigeringen med bravur och en stolt plutonchef, kapten Selström, kunde glädja sig åt att ha 50 soldater med denna viktiga, men svåra, kompetens.

När soldaterna är godkända erhåller de ett förordnandebevis som ger dem rätt att övervaka och ge anvisningar för trafik. Med detta följer ett stort ansvar eftersom det innebär att soldaterna har polismans befogenhet i trafiken.

Senare under utbildningen skall soldaterna även få utbildning i Militär vägtrafikkontroll där kunskapen om hur man dirigerar trafik är ett krav.

Ny SIB-anläggning

Göran Arvidsson, P4

Den 1 december invigdes en nybyggd anläggning för strid i bebyggelse i Skövde garnison. Hagen, som anläggningen kallas, består av knappt en kilometer kulisser uppförda som en liten by. Huvuddelen av byggnaderna är öppna med en trappavsats till andra våning men det finns också två teknikhus som är inredda med lägenheter respektive butiker och kontor.

Realistisk miljö

För att skapa en så realistisk miljö för soldaten som möjligt finns det även en form av tema uppbyggd i byn Hagen. Här finns en borgmästare med byns finaste bil, det finns en bank, ett café, en mataffär, ett postkontor, en vitvaruaffär med mera.

Förevisning

En mekaniserad skyttepluton med stridsfordon 90 med understöd av en stridsvagn 122 visade framryckning längs gata med därpå följande inbrytning och rensning av ett hus i byn.

Invigningstalare i full stridsutrustning

När stridsmomentet var avslutat förklarade brigadchef överstelöjtnant Bengt Alexandersson anläggningen invigd. Han hade strax innan själv deltagit i framryckningen.

På plats fanns representanter för entreprenörerna och militär projektledning, media och övriga inbjudna gäster samt anställda vid garnisonen.

Artiklarna har tidigare publicerats på hemsidan

Minnen från förr

Erik Jansson

I juni numret av Götaträngaren skrev Erik Jansson om sina minnen från tiden på T 2. Här följer fortsättningen:

Inför T 2 kamratförenings 70-års jubileum blev jag ombedd att förmedla några minnesbilder om förhållandena på T 2 under 1930-talet, från volontäransättningen 1933 till beredskapstiden 1939. Underlag till detta hämtade jag ur en anspråkslös biografi "Det blidde bara så", som jag skrev 1997, för att ge barnbarn och barnbarnsbarn möjlighet att få veta något om sina mor- respektive far-föräldrar. Eftersom redovisade minnesbilder tycktes ha rönt stor uppskattning, kunde måhända denne ynglings fortsatta utveckling och arbete inom Försvarsmakten t o m 1978 vara av intresse.

Beredskapstiden

När förstärkt försvarsberedskap proklamerades i april 1940 och fältförband inkallades, fick jag bli ansvarig för att iordningställa merparten av de motorfordon som inryckande förbandsledningar skulle utrustas med. Ett ansvarsfullt arbete, som pågick utan uppehåll i flera dygn, då köket endast serverade ärtsoppa. Uppgiften försenade min inställelse vid det fältförband, transportplutonen III. Fördelningsstaben, där jag var krigsplacerad som ställföreträdande chef.

Förbandet var förlagt i Dingle och skulle med sin stora fordonspark ombesörja stabens alla transporter. Stabsdelen disponerade där belägen folkhögskola och transportplutonen en biograflokal. Det var en lärorik tjänstgöring, dels att se hur beroende krigsmakten var av de värnpliktigas civila kunnande inom olika områden, dels att på nära håll följa flyktingströmmarna och den skumma verksamhet som pågick i kustbandet, liksom vilsekomna flygplan.

Ett särskilt minne är, när jag en hel dag som "välbevärnad" ordonnans, följde HKH Kronprins Gustav Adolf, vid hans inspektion av verksamheten utefter norska gränsen, där tyskar på nyfiket vakade på andra sidan. Kronprinsen var en intresserad och rörlig person som skulle se allt, varför jag var helt uttröttad när jag på kvällen lämnade honom på Dingle station, efter att ha följt honom från klockan fem på morgonen.

Erik Jansson vid ceremoni på gamla T 2 2005

Efter en tid konstituerades jag till värnpliktig sergeant, vilket väl får ses som en uppskattning. I september depåställdes förbandet i Sunteorp utanför Skövde och jag fick nya uppgifter, bl a att rekognosera för olika förbands förläggning i trakten av Kukkola, norr om Haparanda. Genom olyckshändelse bröt jag vänster mellanhandsben, vilket medförde att jag, efter diverse medicinska fadäser av läkare i Haparanda, måste avbryta verksamheten och med armen gipsad från axeln, ta tåget till Skövde. Efter några dagar anmälde jag mig hos Regementsläkare Bergstrand, som efter röntgen bröt upp skadan, satte benbitarna rätt och lade ett mindre gipsförband.

Fick erbjudande att genomgå avkortad underofficersutbildning vid AUS i Uppsala, vilket jag accepterade. Efter att doktor Bergstrand ändrat gipsförbandet, så att vapenrocken kunde tas på, reste jag till Uppsala och AUS. Trots handikappet, gick det bra att delta i utbildningen och jag höll mig hemma på fritiden, som för första gången i mitt liv användes till läsläsning. Detta gav resultat i form av bra betyg i alla prov. En bestående lärdom förmedlade en Övlt Eriksson från I 20. Hans kritik efter genomförda elevuppgifter var: "Detta var ett sätt att genomföra övningen, jag skulle ha gjort så här." Och så fick vi hans version kompletterad med motivationer. Ett mycket pedagogiskt sätt att bedriva undervisning, som jag försökt tillämpa i min utbildargärning. Jag blev godkänd i denna avkortade underofficersutbildning och konstituerades till sergeant vid trängen i oktober 1941.

Foto: Privat arkiv

Underofficeren

Helt plötsligt hade jag nu ett statligt jobb med en, om än låg, så dock fast inkomst. Jag fick nya och allt mer kvalificerade utbildareuppgifter. När beredskap ånyo påkallades 28 jan 1942 hade jag fått ny krigsplacering som chef för transportplutonen vid XVI fördelningsstaben. Förbandet skulle nyorganiseras och förflyttas till Karlstad den 3 februari. Soldaterna var en samling killar som andra förband gjort sig av med och deras utrustning, som inte var likartad, fanns i förråd på vinden i stora kasernen.

Fordonen, ca 15 personbilar, 30-talet lastbilar, tre bussar och tolv MC fanns i depågarage runt Skövde, varav många i avsaknad av vitala delar. Det var en svår uppgift att på ett fåtal dygn få plutonen på "hjul" och kläder på soldaterna. Med hjälp av två furirer och värmpiktiga ur den befälspluton jag hade under utbildning, samt med ett visst mått av bluff för att få tillgång till verkstadskapacitet m m, lyckades jag få förbandet klart för avfärd på morgonen den 3 februari.

Strax före avmarsch såg jag truppen för första gången, men var fast besluten att lämna T2 på angiven tid, vilket också lyckades. Med ett befäl och en mekaniker i kön gavs ordern: "Marschmål Karlstad", dit vi kom, om än med vissa svårigheter. För förläggning hänvisades till ett missionshus på Hammarö. Yttertemperaturen höll sig nu under tjugo minusgrader.

Verksamheten påbörjades omedelbart och därmed avslöjades alla brister i fordonsparken. MC-troppen tvingades, på grund av kylan, ha sina maskiner intill lokalens stora kaminer. Efter en

kortare tid förflyttades förbandet till KFUK sommarhem på Edsgatan, sydost om Karlstad. Nu vidtog, utöver att organisera verksamheten, jobbet med att reparera fordonsparken som var i ett bedrövligt skick. Jag avtalade med bilfirmorna Philipsons och Geijers att utföra detta arbete och blev storkund där, vilket gjorde det möjligt att hjälpa andra delar av staben att komplettera sin utrustning.

Det var en jobbig men trevlig tid, där vi befäl levde som herrskapsfolk med bordsbetjäning vid måltiderna. Många trevliga befäl ingick i staben och stabskompaniet. Kommendanten var svag, men desto kavatare var stabskompaniadjutanten, en fanjunkarlöjtnant från I 4 vid namn Gustavsson. Han höll ordning och reda på allt och alla. Musikanterna rangordnades lågt och tilläts ej att äta i matsalen på samma tider som övrigt befäl. Gustavsson var också ganska "törstig" och såg gärna att jag utnyttjade mina kontakter för införskaffande av diverse drycker. En annan nämnvärd person var en fanjunkare Andersson från I 2, som var expeditionsunderofficer i staben. Han kunde alla lagar och förordningar på sina fem fingrar och nummer och namn på alla soldater han utbildat. Vi två bodde tillsammans i en sommarstuga vintern 1942, när temperaturen som regel låg under 20 minusgrader. Soldater höll varmt på dagarna men på morgnarna när det kunde vara is på tvättvattnet, var det den "gamle" fanjunkaren som ordnade värme innan den unge sergeanten steg upp.

Under de följande åren verkade förbandet på olika platser i Värmland bl a i Lysvik, och i Arvika. Lysvik var en trevlig plats där plutonen huserade på vägen till och på stranden vid "Lysviks brygga". Mitt "ledningstålt", där chefen för ordonnanstroppen huserade, var uppsatt vid sjökanten. Det var en härlig och skön sommar och befälet red varje morgon på hästar tillhörande, i staben ingående ryttartropp. Min tidigare oförmåga att njuta av denna sorts verksamhet hade inte förändrats sedan furirskolan. Jag hängde dock med och hoppade även över diverse hinder i terrängen.

Bland många specialinriktade uppgifter blev en att utbilda stabens personal i sprängtjänst. Nu skulle tillämpas vad jag lärt om denna svåra konst på AUS. Det blev ganska äventyrligt, eftersom spräng- och tändmedel av olika skäl förvara-

des under sängen i min bostad, vilket naturligtvis inte var enligt reglementet, men "fältmässigt".

Av den "brokiga" skaran soldater blev det efterhand en bra pluton, var och en med sina egenheter. En stor skogshuggare från Värmland, som hette Persson, blev fördelningschefen General Peyrons högt uppskattade chaufför.

En dag kom en motoringenjör på iden att hyra in sin egen privata bil, en svart Buik cabriolet med röd skinnklädsel som generalsbil, vilket inte uppskattades av Persson, som upplyste ingenjören om att "vill int ingenjören åka i den bil vi har får ingenjören åka med någon annan." Jag tvingades nu ta parti för Persson och beordra ingenjören att mönstra ut sin bil. Många liknande "naturbarn" fanns i plutonen.

Tiden i Arvika, där vi var förlagda på Ige-sunds folkhögskola, var tämligen långtråkig och beredskapslivet började bli tröttsamt. Mellan beredskapsperioderna gick förbandet i depå på Edsgatan utanför Karlstad och jag återgick då till ordinarie tjänst på T 2.

Trots långa perioders bortavaro, hann jag med att genomgå en Pvlv-kurs 1942 och en kurs i viss elutrustning vid Tyg S 1943. På försommaren 1943 var jag lärare vid en kurs för transportledare på I 15 i Borås och råkade där skada mellanfotsbenen på höger fot vilket gett bestående sviter. Uppgifterna därefter var plutonchef eller stf vid olika utbildningsenheter. I juli 1944 ansågs det att jag på heltid behövdes på T 2 och avlöstes därför vid förbandet av reservkaptenen Bengt Fornander. Jag blev utnämnd till fanjunkare vid trängen den 1 oktober 1946.

Under resten av 1940-talet ändrades förhållandena inte mycket utan jag fortsatte tjänstgöringen som chef eller stf. chef för utbildningsenheter av stamanställda och värnpliktiga. Vid vinterutbildning med organiserat sjukvårdskompani i trakten av Falun träffade jag på en ny kultur. Inkvarteringen av förbanden försvårades nämligen av folkets religiösa tro på att vissa lokaler var "frälsta". Under en kortare tid kom jag att bo hos en kyrkoherde i anrika Aspeboda församling, en trevlig familj. Kyrkoherden stammade svårt, men

inte under predikan. Han hade däremot en kantor med andra problem. Efter en gudstjänst, yttrade han om denne: "I dag spelade han i alla fall rätt melodi", vilket tydligen var ovanligt.

För att tjäna några extra slantar, åtog jag mig uppdraget att vara förbandsbibliotekarie. En ny erfarenhet, som kom att ge det slumrande intresset för litteratur en skjuts framåt. Denna syssla upprätthölls i många år, med min hustrus skickliga hjälp. Under en kort tid, i samband med strejk, skötte jag även viss verksamhet vid Skövde stadsbibliotek.

Foto: Privat arkiv

Senare fick jag ett övergripande ansvar för motorutbildningen vid regementet. En central körskola, som kom att hamna under mitt chefskap, organiserades. Många trevliga och duktiga furirer jobbade som instruktörer. En del av dessa fick anställning vid privata körskolor och vissa som besiktningsmän vid trafiksäkerhetsverket. 1948 fick jag det hedervärda uppdraget att vara lärare i motortjänst vid Arméns underhållsskola (US) och därmed för elever vid trängofficersskolan (TOS). Ett uppdrag, som varade t o m 1956. Många goda vänner, från flera officerskullar, fick jag under denna tid.

Erik Janssons berättelse från förr fortsätter i nästa nummer.

Beredskapsövning Dagny

Fänrik Gustaf Ljunggren

Foto: Ur Utbildningsbataljonen

T 2 deltog med ca 30 personer på den veckolånga beredskapskontroll som genomfördes på Gotland under vecka 37. Här följer en redogörelse över veckans verksamhet. Scenariot är uppdyktat.

Fredagen den 8 september fick T 2 order om att mobilisera sitt beredskapskompani. Sveriges luftrum och havskust hade blivit kränkta utanför Gotland av både midier och kasurier. Sveriges territorium skulle hävdas och genom att visa upp våra krafter på Gotland skulle kränkningarna upphöra.

Febril aktivitet

Under söndagen samlades kompaniet av kompanichefen major Gustafsson. Det var sammanbitna officerare som tog emot den solklara ordern; T 2 skulle sätta in ett logistikkompani och vid behov understödja förband på Gotland. Nu startade ett febrilt arbete med att ta fram rätt utrustning och fordon. Kl 21.00 på söndagen stod kompaniet lastat och klart på T 2:s västra kaserngård.

Väntan på order

Måndagen startade med personalinformation för övriga anställda på förbandet, där en orientering om läget förmedlades. Det mobiliserade logistikkompaniet hade två timmars marschberedskap från 08.30 på måndagen. De sista detaljerna ordnades till och därefter startade väntan på ordern om framåt.

Strax efter 15.00 på måndagen fick major Gustafsson order om att förflytta kompaniet till Gotland. Via Jönköping, Vetlanda och med båt från Oskarshamn anlände vi till Visby. Kl 00.42 rullade kompaniet in på P18 och VQ, som vi fick beta, hade nått sitt marschmål.

Många transporter

Vi hade fått order om att visa upp våra krafter på Gotland och genom så kallad "show of force" genomfördes detta. Kompaniet hade med sig försvarets senaste modell av buss som både är terränggående och kravallskyddad. Denna visade sig vara hett eftertraktad av andra förband. Busschefen, löjtnant Bihl, med förare, kapten Ernius, genomförde många personaltransporter under de kommande dagarna. Materiel- och förnödenhetstransporter genomfördes av trossenheten och transportenheten. Kompaniledningen bemannade staben och upprätthöll sambandet med bravur. Samtliga grupper på kompaniet körde in olika marschvägar på ön och genom detta genomfördes "show of force" på ett ypperligt sätt.

Hemåt

Dagarna gick och på onsdagen fick vi order om att förflytta oss till Skövde. På torsdagen bröt VQ sin förläggning och lastade upp materielen. När klockan blev 17.10 lämnade vi Gotland och destinationen var Skövde.

Samtliga på kompaniet var nöjda med sin insats och med ett leende på läpparna lämnade vi Gotland. VQ må ha lämnat Gotland men Gotland kommer aldrig att lämna oss!

Artikeln har tidigare varit publicerad på hemsidan

